

DĚDICTVÍ BOHŮ: KNIHA PRVNÍ

DĚŠT
STÍNŮ
A
KONCŮ

MELISSA K. ROEHRICH

Déšť stínů a konců

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.baronet.cz
www.albatrosmedia.cz

 BARONET

Melissa K. Roehrich

Déšť stínů a konců – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2026

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

DĚDICTVÍ BOHŮ: KNIHA PRVNÍ

DĚŠŤ
STÍNŮ
A
KONCŮ

MELISSA K. ROEHRICH

Přeložila Romana Marksová

Rain of Shadows and Endings
Copyright © 2023 Melissa K. Roehrich
All rights reserved.

Cover design by Kristine Mills
Jacket art © Craig White

Translation © Romana Marksová, 2026

ISBN tištěné verze 978-80-269-2790-7
ISBN e-knihy 978-80-269-2808-9 (1. zveřejnění, 2026) (epub)
ISBN e-knihy 978-80-269-2809-6 (1. zveřejnění, 2026) (mobi)
ISBN e-knihy 978-80-269-2791-4 (1. zveřejnění, 2026) (ePDF)

PÁR POZNÁMEK A VAROVÁNÍ K OBSAHU

Než se pustíme do toho, co nás čeká, chci zmínit pár věcí. Série *Dědictví bohů* se odehrává ve stejném univerzu jako série *Lady of Darkness*, ale přináší úplně nový svět se zbrusu novými postavami. NEMUSÍTE nejdřív číst *Lady of Darkness*, abyste pochopili sérii *Dědictví bohů*. Jde o samostatné vyprávění. Theonův a Tessin příběh se dočká vlastního závěru, při četbě ale můžete narazit na spoilery k sérii *Lady of Darkness*, i když vám v tu chvíli jako spoilery připadat nebudou.

Tohle jsme si vyjasnili, ale ráda bych ještě dodala, že tato série se nese v jiném duchu než *Lady of Darkness*. Chtěla bych co nejvíc zdůraznit, že Tessa není Scarlett a Theon není Sorin. Nepouštějte se do četby v očekávání podobného příběhu. Zlomím vám srdce? Jasně. Budete některé postavy nejspíš chvíli NENÁVIDĚT? To vám můžu skoro zaručit. Tenhle svět je propracovanější. Dědicové vládnou, fae mají sloužit. Témata i samotné psaní jsou temnější. Jak Tessa, tak Theon za sebou mají značné trauma. Nicméně, jako vždy, důvěřujte procesu, ale hlavně nezapomínejte, že jde o fikci. V žádném případě neschvaluju činy a chování, na které v knize narazíte. Pokud žánr *dark romance* není nic pro vás, je to úplně v pořádku! Jen se prosím nezačtěte a pak nebuďte překvapení. Proto vás na to upozorňuju.

Kniha řeší náročná témata: těžké deprese, úzkost, výhrůžky sexuální násilím/napadením (ne mezi hlavní ženskou a hlavní mužskou postavou), fyzické zneužívání, a to jak přímo v rámci děje, tak ve vzpomínkách (ne mezi hlavní ženskou a hlavní mužskou postavou). Celý výčet varování najdete na mém webu: www.melissakroehrich.com/trigger-warnings. Mnoho jich je stejných jako u *Lady of Darkness*, ale přibýlo i pár nových, o kterých je dobré vědět.

A konečně, rodino, kamarádi, zbožňuju vás. Jsem moc ráda, že mě chcete podpořit, ale tato kniha možná není úplně pro vás. Prosím nenuťte se ji číst. Slibuju, že budu mnohem radši, když zůstanete v blažené nevědomosti, než abych s vámi musela řešit něco z toho, co se v knize odehrává, až se příště uvidíme. Dědo, ty ji prosím nečti.

Jestli do toho po tomhle všem ještě pořád chcete jít, nalijte si víno! Jak je mým dobrým zvykem – čeká nás Chaos! Vítejte v Devramu.

XD- Melissa

PLAYLIST

Miluju knihy doplněné playlistem, který sleduje linii příběhu. Člověk všechno víc cítí. Víc se do díla ponoří. Díky hudbě všechno ožívá. Pokud to máte stejně, tak tady máte. Příjemný poslech!

Pro případ, že nemáte Spotify, najdete celý playlist i na mém webu <https://www.melissakroehrich.com>, pod záložkou „Book Extras“.

*Pro Saru Abelovou, Tracey Goodsonovou a Brittney Irvinovou,
které touto knihou žily od samého začátku.*

PŘÍRUČKA K SÉRII DĚICTVÍ BOHŮ

Vím, je toho hodně, co si musí člověk pamatovat a chápat,
když vstupuje do Devramu.
Tady máte na pomoc malou příručku.
Na další stránce najdete přehled království.

NAŠI HLAVNÍ HRÁČI:

Tessalyn Ausra:

Fae, Zdroj následníka Ariuského království,
trochu (nebo trochu víc) divoká
a impulzivní.

Luka Mors:

Dědic, Theonův poradce a nejlepší
přítel.

Theon St. Orcas:

Dědic, následník trůnu Ariuského
království,
asi ne takový, jaký byste čekali.

Axel St. Orcas:

Dědic, druhý v pořadí na ariuský
trůn, Theonův bratr.

DALŠÍ VÝZNAMNÉ POSTAVY:

Dex:

Fae, Tessin nejlepší přítel.

Oralia:

Fae, Tessina kamarádka.

Corbin:

Fae, Tessin kamarád, zapletený
s Langem.

Lange:

Fae, Tessin kamarád, zapletený
s Corbinem.

Brecken:

Fae, Tessin kamarád.

Katya:

Fae, Tessina kamarádka.

Tristyn Blackheart:

Smrtelník

Penelope:

Fae, osobní služebná Theona
a Axela.

Valter St. Orcas:

Dědic, Pán Ariuského království,
Theonův a Axelův otec.

Cressida St. Orcasová:

Dědička, Theonova a Axelova
matka.

Eviana:

Fae, Zdroj ariuského Pána.

Felicity Daversová:

Dědička, Theonova potenciální
partie.

PŘÍRUČKA K SÉRII DĚDICTVÍ BOHŮ

KRÁLOVSTVÍ

KRÁLOVSTVÍ ACHAZ

- Vládnoucí Pán: Rordan Jove
- Následník: Dagian Jove
- Zdroj následníka: Sasha
- Povinnosti: dohled nad dodržováním zákonů a dohod, vláda nad říší
- Nižší pokrevní rody věrné království: Zinta a Sirana

KRÁLOVSTVÍ ARIUS

- Vládnoucí Pán: Valter St. Orcas
- Následník: Theon St. Orcas
- Zdroj následníka: Tessa
- Povinnosti: ???
- Nižší pokrevní rody věrné království: žádné

KRÁLOVSTVÍ SERAFINA

- Vládnoucí Paní: Maya Isleenová
- Následnice: Lealla Isleenová
- Zdroj následnice: Maxson
- Povinnosti: umělci a architekti
- Nižší pokrevní rody věrné království: Anahita a Nith

KRÁLOVSTVÍ FALEIN

- Vládnoucí Paní: Raye Farhanová
- Následnice: Prudence Farhanová
- Zdroj následnice: Dade
- Povinnosti: učenci a léčitelé
- Nižší pokrevní rody věrné království: Reselda a Pax

KRÁLOVSTVÍ ANALA

- Vládnoucí Paní: Kyra Aithneová
- Následnice: Tana Aithneová
- Zdroj následnice: Gatlan
- Povinnosti: potravinářství a zemědělství
- Nižší pokrevní rody věrné království: Silas a Rai

KRÁLOVSTVÍ CELESTE

- Vládnoucí Paní: Luna Candraová
- Následnice: Mahina Candraová
- Zdroj následnice: Jasper
- Povinnosti: organizace Selektce
- Nižší pokrevní rody věrné království: Sefarina a Gracil

PŘÍRUČKA K SÉRII DĚDICTVÍ BOHŮ

BOHOVÉ

PRVNÍ

Achaz

Bůh světla a začátků

Arius

Bůh smrti a konců

Serafina

Bohyně hvězd a snů

Falein

Bohyně moudrosti a chytrosti

Anala

Bohyně dne, slunce a ohně

Celeste

Bohyně měsíce a nebes

NIŽŠÍ

Zinta

Bohyně magie a kouzel

Nith

Bůh tvořivosti

Sirana

Bohyně lásky a plodnosti

Anahita

Bůh moře, vody a ledu

Sargon

Bůh války a odvahy

Reselda

Bohyně uzdravení

Pax

Bůh míru a klidu

Sefarina

Bohyně větru a vzduchu

Silas

Bůh země a půdy

Gracil

Bůh empatie

Rai

Bůh ročních období

POČÁTEK

Vše musí být v rovnováze.
Počátky a konce.
Světlo a tma.

Oheň a stíny.

Obloha, moře, říše.

A také světy. Bytosti se zrodily z Chaosu, aby právě to stvořily.

Mezi příchozími bylo šest Prvních: Falein, bohyně moudrosti a chytrosti; Celeste, bohyně měsíce a nebes; Anala, bohyně dne, ohně a slunce; Serafina, bohyně hvězd a snů; Achaz, bůh začátků; Arius, bůh konců.

Achaz a Arius se objevili ze všech nejdříve. Stali se nejmocnějšími mezi bohy a společně usilovali o udržení rovnováhy. Začátek tvořil. Konec soudil.

První bohové stvořili nižší božstva. Ta se usadila po hvězdách a založila si mezi říšemi vlastní království, kde pečovala o rovnováhu. Království se proměnila ve vzkvétající světy. Některá rostla rychleji než jiná. Některá se těšila větší náklonnosti. Některá byla ztracena, jiná upadla v zapomnění.

Stvořeny byly nové bytosti a rozptýleny napříč královstvími. Poté další tvorové, již ale měli zůstat na dosah ruky. Jak se však rodila nová a nová stvoření, vzrůstalo mezi bohy napětí. Rovnováha moci se začala vychylovat a bohové se spojili se smrtelníky – tak se zrodili polobozi a jejich potomci se

stali Dědici. Zavládl strach, že by jeden z rodů mohl svou mocí převýšit ostatní, a tak došlo k dohodě. Neměl se narodit žádný další polobůh a Dědici měli být ze všech království přivedeni do jediného světa. Do říše stvořené výhradně pro ně, aby mohli růst, těšit se blahobytu a úspěchu. Dědicové obdrželi darem smrtelníky, jejichž úlohou bylo vykonávat všední úkoly nutné pro přežití. Získali rovněž technologie od nejpokrokovějšího ze všech světů.

A dostali fae.

Bytosti stvořené k tomu, aby vyvažovaly božskou moc, která kolovala v žilách Dědiců. Sílu příliš velkou na to, aby zůstala bez dohledu. Magie proudící v krvi fae živila moc Dědiců, čímž je nutila na fae spoléhat. Za to, že svou silou podporovali Dědice, se fae dočkali vlastního daru – jednoho ze čtyř živlů. Těšili se zbystřeným smyslem a prodlouženému životu. Tím vším bohové fae obdarovali výměnou za to, že dohlédnou na Dědice a ochrání jejich pokrevní linie.

Bohové poté svět opustili s tím, že už do něho nikdy nezasáhnou.

Za nějakou dobu však mezi hvězdy sestoupil Chaos. Zuřily války a rovnováha moci se vychýlila. Některé světy zanikly. Další zůstaly opuštěny. Jiné se dočkaly znovuzrození.

Bohové jsou ovšem vrtkaví tvorové a věci, které mají zůstat zapomenuty, nikdy zapomenuty nezůstanou.

ČÁST PRVNÍ
ŽIVOT MUSÍ DÁVAT

1

TESSA

Ty v tom výklenku tajně jíš čokoládu?“ Tessa si právě chtěla kousnout, ale když uslyšela hluboký „**T** hlas, ztuhla. A to si říkala, jak dobře se schovala. Očividně ne.

Do háje.

Rychle se otočila a ukryla sladkost za záda. Což bylo hloupé. Přece ji viděl.

„Já, no...“

Když očima doputovala k tomu, kdo na ni promluvil, ztratila řeč. Přísahala by, že v tmavě smaragdových očích, které ji zkoumaly, lehce vířila temnota. Plné rty se mírně mračily. Ebenové vlasy vypadaly rozčuchaně, rozhodně vzhledem k formální události, které se měli zúčastnit, a několik pramenů se uvolnilo a dopadalo mu na tmavé obočí. Zastrčil si ruce do kapes černých kalhot, očividně ušitých na míru, stejně jako černá, k tělu přiléhající košile. Neměl na sobě formální sako jako ostatní muži, které viděla vcházet. Horní dva knoflíčky košile měl rozepnuté a po kravatě nebylo ani stopy.

A tento večer si kravatu rozhodně žádal.

Naklonil hlavu a Tessa s obtížemi polkla, v puse měla najednou sucho. Ta věc v jejím nitru zvedla hlavu a ona ji zatlačila zase hluboko zpátky. To bylo to poslední, co v tuhle chvíli potřebovala.

„Je ti dobře?“ zeptal se. Ne proto, že by mu jakkoliv sešlo na jejím blahu. Lidí, kterým na ní záleželo, bylo velmi málo, a v jeho tónu navíc rozhodně zaznamenala stín podrážděnosti.

Právě ta podrážděnost ji probrala z jakéhosi transu, do něhož zřejmě upadla. Rychle před ním poklekla. Byl to Dědic a ona na něj doteď jen zírala. Super. Lange se bude smát až do rána, až mu to bude vyprávět.

„Promiňte,“ zamumlala a dala si záležet, aby to znělo upřímně, zatímco upírala zrak na mužovy černé boty.

„Můžeš vstát,“ odvětil Dědic netrpělivě.

To se snadno řekne. Šaty jí obepínaly tělo stejně těsně jako dokonale padnoucí oblečení to jeho. Tohle byla asi jediná příležitost, kdy na sobě měla něco tak elegantního. Jeden rukáv jí splýval okolo paže k zápěstí, druhou měla naopak obnaženou od ramene až ke konečkům prstů. Šaty se dole rozšiřovaly a už o tu zatracenou věc ten večer několikrát zakopla. To, že byla menšího vzrůstu, taky moc nepomáhalo, dokonce ji ani nezachránily deseticentimetrové podpatky, které ji donutili si vzít. Šaty byly černé, překryté průsvitnou smaragdovou látkou posetou černými korálky a v mihotavém světle hořících svícňů se třpytily.

Svícňů, ne žárovek nebo elektrických světel jako v kterémkoliv jině budově v libovolném ze šesti království Devramu. Protože, upřímně... Tessa nikdy nepochopila, proč v Panteonu úplně chyběly moderní výdobytky, teda s výjimkou mobilů. Ale i ty musely být nastaveny na zvláštní režim, který umožňoval jen příchozí hovory a nic jiného. Snaha uctít skromné začátky světů nebo co. Odjakživa jí to připadalo trochu hloupé. Bohům na jejich světě nesešlo. Co by jim záleželo, jestli je v Panteonu zavedeno základní osvětlení?

Když se jí před obličejem najednou objevila ruka, zvedla k Dědici zmateně zrak.

„Takže?“ zeptal se a zakmítal prsty. „Předpokládám, že vstát v těch šatech bude obtížný, zvlášť když nevypadáš, že by se ti chtělo odložit tu čokoládu.“

Tessa cítila, jak jí rudnou tváře, ale položila mu opatrně prsty do dlaně. Stiskl je a zvedl ji na nohy. Když chtěla ruku vytáhnout, sevřel ji pevně.

„Co tady děláš sama, tak daleko od ostatních fae?“ zeptal se tiše a zdánlivě nevinně. Neznělo to tak podmanivě jako přinucení, která uměli Dědicové používat, ale moc nechybělo.

Věděla, že tu nemá být. Dex bude zuřit. Ani ne tak proto, že se sem zatoulala, ale proto, že mu neřekla, a on se tak nemohl připojit.

„Já –“

„Důrazně ti doporučuju, abys mi nelhala,“ dodal Dědic chladně.

„Neměla jsem v úmyslu vám lhát,“ odpověděla, čímž si vysloužila zvednuté obočí.

Vnitřně si povzdechla. Proto ji Dex nechtěl nikdy nikam pouštět samotnou. Uměla se šikovně pohybovat, aniž by ji někdo viděl, a dostat se na místa, kde neměla co dělat. Ale taky měla sklon jednat občas impulzivně.

No dobře, často.

„Snažila jsem se najít místo, kde bych si to mohla v klidu sníst a nemusela se s nikým dělit,“ přiznala Tessa a zamávala mu čokoládou před obličejem. Druhou ruku jí stále svíral on.

Zíral na ni, jako by úplně nevěděl, jak na něco takového odpovědět.

„Proto jsem se schovávala v tom výklenku,“ dodala, a když stále nic neříkal, začala se ošívát. Nesnášela uzavřené prostory. Výklenek nebyl její první volba, ale zoufalé časy atd. atd. „Tak já prostě... Vrátím se do velkého sálu?“ řekla a snažila se vyprostit prsty z jeho stisku. Ten ale zesílil.

„To by bylo rozumné,“ souhlasil.

„Prima, to ale budu potřebovat svoji ruku.“

Místo toho, aby ji pustil, udělal krok směrem k ní, čímž ji zatlačil hlouběji do výklenku. „Patříš mezi kandidáty?“

„Cože?“ hlesla bez dechu. Tohle bylo špatné. Moc špatné. Jak ji vůbec mohlo napadnout chodit sem sama, bez Dexe?

„Je to poprvé za celé tisíciletí, kdy si následníci všech šesti království volí své Zdroje ve stejnou chvíli,“ řekl Dědic.

„Já vím.“

„Jde o historický večer.“

„Já vím,“ zopakovala Tessa.

„Všichni jsou nervózní. Páni a Paní celí napjatí, jejich následníci plní úzkostného očekávání. Fae mají dovoleno se oslav zúčastnit a ty jsi tady.“ Volnou rukou jí vytrhl čokoládu z ruky. „Tajně ujídáš čokoládu.“

„Hej!“ ohradila se a natáhla se po sladkosti. Držel ji tak, aby na ni nedosáhla. Jasně, vzrůstově byla spíš menší, ale je taky třeba říct, že on byl vysoký. Vyšší než Dex nebo Brecken, a to měli oba přes metr osmdesát.

„A hádáš se s Dědicem,“ dodal ostře.

Tessa okamžitě zavřela pusu. Měla hlad a on jí vzal pravděpodobně jediné jídlo, které v příštích čtyřech hodinách uvidí. Samolibě na ni pohlédl a položil čokoládu na římsu, která se nad nimi vinula ve výši hořících svícňů.

Tam se rozhodně rozteče.

Povzdechla si a on se zamračil nad její nevrlostí. „Patříš mezi kandidáty?“

„Prosím?“ zatajil se jí dech z toho, že se ptá znovu. Kdyby patřila, znamenalo by to, že si ji už někdo nárokoval, a on by se jí nemohl dotknout, protože by tím urazil některého z následníků trůnu i jeho rodiče.

Ale ona předvybrána nebyla.

„Nenuť mě otázku opakovat,“ řekl s mírnou výhrůžkou v hlase. Skláněl se nad ní a natáčel si na prst zlatý pramen jejích kudrnatých vlasů. „Nerad se opakuju.“

„Ne,“ zašeptala a zavřela oči v očekávání toho, co s ní udělá.

„Je ti to líto?“

„Není,“ odpověděla upřímně. Protože nebylo. Možná by ji to bývalo v tuhle chvíli trochu ochránilo, ale po *poctě* být vybrána jako

osobní Zdroj příslušníka jedné z rodin, které vládly šesti královstvím, netoužila.

„Není?“

Zavrtěla hlavou, a když otevřela oči, setkala se s jeho zvědavým pohledem. „Opravdu ne?“

„Říkal jste, abych vám nelhala,“ vyhrkla.

„To je pravda,“ řekl a koutky rtů se mu skoro zvedly do úsměvu. „A jsi vždycky tak poslušná... Jak se vlastně jmenuješ?“

„Tessalyn,“ odpověděla hořce, protože věděla, že Dědici odporovat nemůže.

„Jsi vždycky tak poslušná, Tessalyn?“ zeptal se a natlačil se na ni ještě víc. Cítila na těle dotyk jeho pevných svalů.

„Málokdy.“

„Další pravda,“ řekl. Prst, kterým namotával pramen vlasů, jí nyní klouzal po tváři. Přiměla se nehybně stát. „Takže jsi buď poslušnější, než jsi ochotná přiznat, nebo...“ Větu nedokončil, prsty sjel na její nahé rameno a po paži dolů.

„Nebo co?“ zeptala se přes zaťaté zuby.

„Nebo je to mnou.“

„Ani jedno.“

„Teď lžeš,“ řekl a konečně se mírně usmál.

Zamračila se. „Opravdu bych se měla vrátit. Jsem si jistá, že Selekce začne každou chvíli.“

„To nejspíš ano.“

„Měla bych tam být. A vy také. Abyste viděl, jak si váš budoucí Pán nebo Paní vybírají svůj Zdroj,“ dodala a přitom si kousala spodní ret. Ten pohyb mu neušel.

„To bychom určitě měli,“ souhlasil a přes tvář jako by mu přelétl pobavený výraz. „Tam být, chci říct.“

„Takže...“

Nepohnul se, až po dlouhé chvíli od ní konečně poodstoupil. Mohla se zhroutit úlevou, ale překvapení, které jí postupovalo, bylo v tu chvíli mnohem silnější. Jako fae neměla ve skutečnosti právo Dědice odmítnout. Fae nemohli Dědicům odepřít *nic*, leda by si je už někdo nárokoval a označil. Mohla říct ne, ale to nutně nic neznamenalo.

S lemem šatů v ruce, aby nezakopla, kolem něho proklouzla do prázdné haly. Černé podpatky při dopadu na dokonale udržovanou mramorovou podlahu cvakaly a ona se soustředila na to, aby znovu neklopýtla.

„Bylo mi potěšením, Tessalyn,“ zavolal a ona věděla, že by měla reagovat a otočit se. Věděla, že bude působit hrozně nezdvořile, ale neudělala to. Spěchala k malým bočním dveřím, které po cestě tam objevila, a hnala se do velkého sálu, kde měl proběhnout úvodní ceremoniál Selektce. Prostorná místnost byla plná Dědiců i fae, ale nedružili se.

„Kde jsi byla?“

V uchu jí zazněl známý hlas a Tessa nadskočila. Když se otočila, setkala se s rozzlobeným pohledem vysokého muže, s očima tak tmavě hnědými, že vypadaly skoro černé.

Dex.

Chytil ji kolem pasu, přitáhl si ji zády k hrudi a ona vydechla a uvolnila se do jeho náručí.

„Platí, že po Selektci proklouzneme ven, že jo?“ zeptala se Tessa a pohledem přitom přejížděla po ostatních fae bloumajících velkým sálem, kteří byli dost staří na to, aby se obřadu zúčastnili.

„Za předpokladu, že nás při Selektci nevyberou,“ odpověděl Dex a položil jí bradu na temeno hlavy.

Tessa si se smíchem odfrkla. „Oba dobře víme, že se to nestane. Můžeme se vypařit hned, jak Selektce skončí. Bohové ví, že nám hodiny nikdo nenabídne nic k jídlu, a já umírám hladý.“

„Říkal jsem ti, že se máš před odchodem najíst.“

„Já se snažila,“ bránila se s našpulenou pusou a odstrčila ho. Pohnout s ním nebyla zrovna hračka. Byl o dobrých dvacet čísel vyšší než ona a možná neměl svaly tak vyrýsované jako jiní fae, ale rozhodně je měl. „Nějakej pitomej Dědic mi sebral čokoládu.“

„Počkej, cože? Kdy?“ zeptal se Dex a otočil ji tváří k sobě. Rukama jí pevně svíral ramena. Rukávy saka se mu vyhrnuly tak akorát na to, aby odhalily Znamení, které měl na vnitřní straně pravého zápěstí, znak celestského panství, místa, kde byl vychován. Její vypadalo stejně. Časem se k symbolu přidají další dva.

Jeden označující jejich živel a druhý stvrzující království, kde jim bude uloženo sloužit.

„Před pěti minutama,“ zabrbkala Tessa. „Seděla jsem v chodbě s kouskem čokolády, kteréj jsem sebrala z projíždějícího vozíku –“

„Z vozíků s jídlem pro Dědice,“ upřesnil Dex.

„Jo, z těch vozíků,“ odpověděla a protočila oči. „No a on mě prostě nachytl a čokoládu mi vzal.“

„On?“ vytřeštil oči. „Jsi v pořádku? Snad tě ne–“

„Jsem v pohodě,“ přerušila ho.

„Neměla jsi beze mě nikam chodit,“ řekl přísně.

„Já vím,“ povzddechla si.

Následoval napjatý okamžik ticha, než ji pustil. „Kdo se pak vyplíží s náma? Oralia a Brecken?“ Tessa přikývla a pohledem dál sledovala fae shromážděné v místnosti. Bylo jich víc, než čekala, a stáli rozptýlení po celé ploše, jak je do sálu hnali různými chodbami.

„Jsem si jistá, že Brecken přesvědčí Katyu, aby se přidala,“ navázala Tessa. „Lange a Corbin samozřejmě půjdou taky.“

Dex přikývl. „Teda pokud nikoho z nás nevyberou, že.“

Tessa ucedila tiché tss a dál v davu hledala své přátele. „Nevyberou, Dexi. Následníci si své Zdroje dávno zvolili. Vládnoucí rodiny nás sledují už roky. Všichni víme, že následník království Celes-te si vybere Jaspera, následník Faleinu Dadea –“

„A následník Achazu Sashu. Uvědomuju si, co si všichni myslíme, že víme. Já jen...“ Dex si povzdchl a prohrábl si vlasy, stejně hnědé jako jeho oči. „Dokud to není hotová věc, může se stát cokoliv. A následníka Ariusu ještě nikdo neviděl.“ Přes tvář mu přelétla emoce, kterou Tessa nedokázala úplně rozklíčovat. Neklid? Frustrace? Nebyla si jistá.

Měl pravdu. Království Arius si své soukromí střežilo velmi přísně a jeho zástupci málokdy opouštěli hranice říše. A když už je překročili, většinou to nepřineslo nic dobrého. Ariuské království bylo synonymem krutosti a podlosti, což asi sedělo, vzhledem k tomu, že šlo o potomky Ariuse, boha smrti a konců. Vládnoucí rodina ztělesňovala tohle všechno a ještě víc – měla moc ovládat stíny a tmu,

kromě dalších tajemných darů, o nichž se vědělo jen málo. Do království bylo vpuštěno jen pár cizinců. A byť se vědělo, že existuje plnoletý následník, který si má vybrat svůj Zdroj, nepřipojil se v posledních letech k ostatním následníkům, když objížděli různá panství fae a zkoumali své možnosti.

Tessa se natáhla pro Dexovu ruku a jemně mu stiskla prsty. „Já chápu, že se může stát něco nečekaného, ale oba víme, že v tuhle chvíli už je pravděpodobnost nízká. Tak prostě pojďme věřit, že nikoho z nás nevyberou a že budeme všichni za dvě hodiny pít, a co je důležitější, plnit si břicha.“

Dex se pokusil o úsměv, ale jeho oči říkaly něco jiného. Zvedl ruku a zastrčil jí za ucho kučeru medově blondátých vlasů. „Kolikrát ti mám opakovat, že doufat nemá smysl?“

„Já neztrácím čas doufáním. Ne když mám tebe, abys mě zachránil.“ Dex si nad jejím škádlením smíchy odfrkl a Tessa si stoupla na špičky a jemně ho políbila na tvář. „Budeme v pohodě, Dexi.“

Ještě okamžik se jí díval do očí a pak dlouze vydechl. „Já vím, Tessie. Jen se už těším, až to budeme mít za sebou.“

„Myslím, že my všichni.“

Úvodním obřadem Selekcce to však celé teprve začínalo. Šlo o rok trvající událost. Selekcce se konala každých pět let. Všichni fae, kteří od poslední Selekcce dosáhli plnoletosti, byli svoláni do Akropole. Při Obřadu probuzení se ve fae projeví jejich dary, poté plnili různé úkoly a cvičení, při nichž je sledovaly vládnoucí rodiny. A nakonec je přiřadili ke konkrétnímu království, kde měli sloužit. Pokud si následník vybíral Zdroj, docházelo k tomu právě v roce Selekcce. Jakmile si všichni následníci Zdroje zvolili, následovala krátká několikátýdenní pauza, kdy si na sebe následníci a jejich nové Zdroje zvykali. Poté se Zdroje znovu připojili ke zbytku fae v Akropoli. Království bylo jen šest, a tak celý ten koloběh nezažívali často ani dlouhověcí Dědicové. Natož že by se k Selekcí sešli plnoletí následníci všech šesti království najednou.

Čekal je vskutku historický večer.

Konečně spatřila Oraliinu světle blond hlavu, jak se blíží. V patách měla Breckena a hned za ním Katyu.

„Nervózní?“ dobíral si je Brecken, když k nim došel, a zvedl obočí.

Tessa obrátila oči v sloup. „Ne. Akorát jsem říkala Dexovi, že všichni víme, jak to dopadne. Následníci mají Zdroje vybraný už rok, ne-li dýl. Teď už je to jen formalita.“

Navzdory tomu, že to všichni věděli, ve velkém sále vládla všeobecná úzkost. Dědic z výklenku měl pravdu. Místností se šířil nervózní smích a nikdo v klidu nepostál. Páry se držely za ruce o něco pevněji a konverzace probíhaly potichu, šeptem.

Učili je, že být vybrán je pocta. Od narození jim vštěpovali, že jde o nejvýznamnější roli, v jakou může fae ve společnosti doufat, a že stát se Zdrojem vládnoucího Pána nebo Paní znamená dosáhnout úrovně šlechty. Věřili tomu ale jen ti, kdo se dostali na seznam kandidátů, a Tessa nepochybovala, že pouze z nutnosti smířit se s vlastním osudem. Jakmile ale bude pouto mezi Zdroji a následníky úplné, uvěří tomu doopravdy. Touhy jejich Pánů se stanou i jejich touhami.

Dědicové uměli svou sílu doplňovat, však jim taky v žilách kolovala moc bohů. Ale vyžadovalo to čas, a pokud se potřebovali vzpamatovat z úplného vyčerpání, trvalo by to bez pomoci týdny, ne-li měsíce, a v mezidobě by byli velmi zranitelní. Když ale čerpali sílu fae, jejich zdroje se doplňovaly okamžitě.

Proto taky měly vládnoucí rodiny jako jediné z potomků bohů na osobní Zdroj nárok. Získávaly ho skrze rituál vedený kněžkou, při němž byli Zdroj a jeho Pán propojeni pomocí čtyř Znamení, která z nich dělala jedno. Jakmile byla všechna znamení udělena, cítili Pán i Zdroj vzájemně svou přítomnost, své emoce a slyšeli, co si druhý myslí.

Tessa se přičila už jen samotná představa. Nechtěla vidět nikomu do hlavy a už tuplem netoužila po tom, aby někdo lezl do její. Většinou ve své hlavě nechtěla být ani sama.

Na co se ale těšila, bylo, až zjistí, jaké má dary. Na rozdíl od Dědiců se u fae dary neprojevovaly samovolně, museli je probudit Dědicové. Mělo k tomu dojít za několik týdnů, což platilo pro všechny fae v místnosti. Pokud jde o živly, Tessa odjakživa snila o ohni, ale království Anala nedovolovalo jiným královstvím, aby

měla ohňové fae. Všichni se rodili a byli vychováváni v Idalii, hlavním městě Analy. Veškeré zkoušky způsobilosti navíc předpovídaly, že se jejím živlem nejspíš stane vzduch.

„Chudák Sasha vypadá vyděšeně,“ zašeptala Tessa Katya a přeměřovala její pozornost k hnědovlasé krásce, která postávala na okraji skupiny pěti fae, u nichž se počítalo s tím, že budou vybráni. Následníci jednotlivých království si je už v podstatě nárokovali. Věděli, že brzo nebudou mezi fae vítání. Už teď se k nim všichni chovali jinak. Budou svázáni se svými Dědici, jejich Páni budou schopní je okamžitě najít a neskryjí před nimi žádné tajemství.

Sasha byla o něco vyšší než Tessa a vlasy jí padaly na záda v měkkých vlnách. Vypadala fantasticky, ametystové šaty k její bronzové kůži dokonale seděly. Nervózně si mnula ruce a kousala si spodní ret.

„To bych vypadala taky, kdyby si mě měl večer vybrat následník Achazu,“ reagovala Tessa.

„Už aby to skončilo,“ povzdechla si Oralia.

„Potřebuju pizzu. Celou, sama pro sebe,“ zabručela Tessa.

„Já ti říkal, aby ses najedla,“ posmíval se jí Dex zezadu do ucha.

Tesse zacukaly rty, ale úsměv jim nedovolila. Maličko couvla a odpověděla: „A já ti říkala, že jsem se snažila.“

Cítila, jak k ní Dex přistoupil, tak blízko, že zaznamenala, jak mu z hrudníku vyšlo uchechtnutí. „Tessie, Tessie,“ zašeptal tak, že to mohla slyšet jen ona. „Co já s tebou budu dělat?“

Přicházeli další a další Dědicové. Měli na sobě obleky a róby, tak jako fae. Tessa pozorovala, jak se mezi sebou baví. Zástupci rodinných stráží, fae vybraní z vojsk svých království, aby chránili vládnoucí rody, začínali lemovat místnost. Někteří měli luky a toulce plné šípů, jiným visel u pasu meč. Smrtelníci sloužící královstvím měli pistole, ale s těmi by toho proti Dědicům ani fae moc nezmohli. Obě rasy se velmi rychle hojily a kulka by jim nic neudělala – leda by byla vyrobená z širského nebo nočního kamene, což byly neuvěřitelně drahé a přísně regulované materiály. A i tak by je museli střelit do srdce nebo do hlavy.

Sál zaplnilo služebnictvo a nabízelo Dědicům víno. Tessa ohrnula rty. Teď už měla kromě hladu i žízeň.

„Viděl jste někdo Langea a Corbina?“ zeptala se, zatímco dál sledovala, jak se Dědicové pohybují sálem.

Brecken se uchechtl. „Hádám, že si našli pokoj, aby si ještě před oslavami stihli rychle zašukat.“

„To by si nedovolili,“ zalapala po dechu Katya a šokovaně vytřeštila své jantarové oči. „Tady?“

„Ale dovolili, úplně v pohodě. Ti dva si to rozdávají, kdykoliv můžou, a milujou vzrušení zakázaných míst,“ odpověděl Brecken s mrknutím.

Tessa si byla jistá, že se v reakci na Breckenova slova začervenala, a záviděla Katye, že to její tmavší pleť tak dobře skryje. Brecken si Katyu vyhlédl už před pár měsíci, ale Tessa nechápala, proč se snaží. Šance, že by je přiřadili ke stejnému království, nebyla velká. Vlastně celkově nechápala, proč fae chtějí vztahy. Už to, že by rozdělili ji a jejího nejlepšího kamaráda, jí připadalo hrozné. Natož aby přišla o někoho, koho by milovala. To si nedokázala představit.

Jen ji to napadlo, zahlédla, jak do sálu ruku v ruce proklouzli Corbin s Langem. Corbinovy hnědé vlasy rozhodně vypadaly rozčuchané a Lange měl pod sakem a kravatou košili dopnutou jen napůl. Langeův suverénní úsměv napovídal, že si to rozhodně užil.

„Tak co, děcka?“ pozdravil skupinku Lange, když k ní došel.

„To mi řekni ty,“ odpověděla Tessa a začala mu zapínat knoflíky a rovnat kravatu. „Který místnosti se mám po zbytek roku, co tu budeme, vyhýbat?“

Corbin a Lange si vyměnili rošťácké úsměvy. Corbin se na ni podíval svýma oříškově hnědýma očima. „Neřekneme,“ odpověděl s mrknutím.

„Jak Selekce skončí, tak se jdeme všichni opít, že jo?“ zeptal se Lange a modrýma očima toužebně sledoval číšníka nesoucího další z mnoha táců s vínem.

„Jo, jdeme,“ odpověděla Tessa. „A chci koblihy. Ty polítý čokoládou. Ne ty pocukrovaný. A potom pití.“

„Pro lásku bohů, Tesso. Chováš se, jako bys nejedla celý dny,“ povzdechl si Dex frustrovaně.

Tessa jen pokrčila rameny a přešlápla z jedné nohy na druhou. Z podpatků ji hrozně bolely nohy. Byla zvyklá nosit tenisky. A kalhoty. Ne šaty. „Tohle mě nebaví. Kdy už to začne?“

„Zlato, ty potřebuješ, aby tě někdo zatáhl do šatny. Pak to víc utíká,“ začal si ji dobírat Lange, než ho Corbin štouchl do žeber.

Tessa protočila oči, ale neubránila se úsměvu. Právě to měla dneska večer v plánu, ale se smrtelníkem. A rozhodně ne v nějaký zatracený šatně.

Páni a Paní a jejich následníci už museli každou chvíli dorazit a potom to celé mohlo začít. Možná by si dokázala nenápadně vzít skleničku vína...

Pohledem zabloudila ke dvěma Dědicům na okraji davu. Jeden stál k sálu zády, ale druhý vypadal, že všechny intenzivně sleduje. Vzrůstem byl o něco menší než ten otočený, ale maximálně o pár centimetrů. Tmavě hnědé vlasy mu sahaly k čelisti a jeho pronikavě safírově modré oči viděla Tessa přes celou místnost.

Pak se otočil i druhý, aby si prohlédl všechny příchozí, a Tessa zalapala po dechu.

Byl to Dědic z chodby. Ten, co ji zahnal do výklenku. Vypadalo to, že pozoruje přítomné stejně pozorně jako druhý muž. Tu a tam mu něco řekl nebo dostal do ruky desky. Tessa netušila, odkud jeho společník desky bere. Kdyby se nenacházeli v Panteonu, určitě by se dívali spíš do tabletů než do papírových dokumentů. Pokaždé si prošli obsah složky, dali hlavy dohromady, listovali stránkami a pak první vrátil desky druhému a dál sledoval dav. Tessa zapomněla na svůj plán ukrást víno. Sledovala Dědice a snažila se přijít na to, co dělají.

„Zíráš,“ upozornil ji Dex šeptem.

„To je ten, co mi vzal čokoládu,“ odpověděla, zatímco Dědici přistály v rukou další desky.

„A co s tím hodláš dělat, Tessie? Nakráčat si to k němu a říct mu, aby ti ji vrátil?“ vynadal jí.

„Ne,“ odsekla Tessa, „ale rozhodně si můžu představovat nejrůznější způsoby, jak bych mu ublížila.“

„A nic dalšího si nepředstavuješ?“ dobíral si ji.

„Jdi do prdele, Dexi. Víš, že bych s Dědicem nikdy nešukala. Rozhodně ne z vlastní vůle.“

Než stačil Dex zareagovat, přitáhl rozruch u hlavního vchodu pozornost všech v místnosti a o chvíli později začaly vstupovat vládnoucí rodiny. Jako první samozřejmě Pán Achazu. Zavěšená za jeho paži vešla také jeho žena a o krok za ním následoval jeho Zdroj. Vedle Pána kráčet následník Achazského království, Dagian Jove. Měl zlatavě blondaté vlasy, ostře řezané lící kosti a zlaté oči. Oblečený byl do černého obleku s bílou košilí. Pod sakem se mu leskla zlatá vesta a zlaté nitky protkávaly i klopky a rukávy okolo manžetových knoflíků. K vestě ladila zlatá kravata. Pohledem okamžitě našel předvybrané fae a Sasha mu věnovala mdlý úsměv.

Jakmile se začaly vládnoucí rodiny proménádovat přední částí místnosti, zatoulala se Tessa pohledem i myšlenkami jinam. Vrátila se očima na místo, kde předtím stál Dědic z výklenku, ale oba byli pryč. Zkoumala dav, hledala je, ale zmizeli beze stopy.

Dex ji stiskl, ruce měl pořád ovinuté okolo jejího pasu. „Šiješ sebou.“

„To se tak stane, když se nudíš a máš hlad,“ zamumlala jeho směrem. Jen to dořekla, padl její pohled na ztraceného Dědice. On a jeho společník proklouzli do davu a stáli teď uprostřed zástupu v zadní části sálu, skoro jako by chtěli, aby je nikdo neviděl. Problém byl v tom, že když je Tessa spatřila, dívala se přímo do smaragdově zelených očí. Rty se mu zkroutily do šibalského úsměvu a lehce na ni kývl.

Tessa rychle odvrátila zrak. Už předtím měla pocit, že s ní ještě neskončil. Pravděpodobně se ji během večera pokusí vyhledat. Což nevadilo. Nemístné žádosti Dědiců úspěšně odrážela už několik let. To byla další dovednost, kterou si osvojila. Věděla, že než se dostane k tomu, aby ji hledal, bude se už ona ládovat pizzou.

Nenápadně, jak jen dokázala, se na něj znovu podívala. Dědic z výklenku i jeho společník se skláněli nad další složkou, procházeli papíry a něco si šeptali. Společník několikrát zavrtěl hlavou a Dědic z výklenku v materiálech různě na něco ukazoval, ať už to bylo cokoliv.

Rozletěly se těžké vstupní dveře, až to sálem zadunělo, a do středu místnosti si to namířil další Dědic. Byl vysoký, se světle zlatavou kůží a hustými černými vlasy. Měl oříškově hnědé oči a všichni jako by se před ním krčili. Za paži si vedl mimořádně krásnou ženu, oblečenou do černé róby s velkým výstřihem. Hlavu jí zdobila záplava rudých kudrn a v uších a kolem krku měla rubíny. Za mužem následovala fae, s očima upřenýma k zemi a sepnutýma rukama.

Pán království Arius – Valter St. Orcas.

Tesse se málem podlomila kolena a slyšitelně zalapala po dechu. Dědic z výklenku poodstoupil od svého společníka a dovázał si černou kravatu. Vklouzl do saka, které mu padlo tak dokonale jako zbytek jeho oblečení, a ještě si ho zapínal, když se připojil k zástupu za Valterem St. Orcasem.

To ne. To není možný.

Protože jestli kráčí po boku Pána a Paní Ariuského království... Smaragdové oči po ní střelily pohledem a rty se roztáhly do šibalského úsměvu.

Byl to následník království Arius a přijel si vybrat Zdroj.

2

TESSA

Byl to ariuský následník.
A ona na něj skoro křičela.
Kvůli čokoládě.

Pro bohy. Měla štěstí, že tady ještě stojí, dýchá.

Toto království si střežilo soukromí tak bedlivě, že Tessa dokonce neznala ani jména následníků ariuského trůnu, jen Pána a Paní. Věděla, že následník má bratra, ale to nemohl být ten, se kterým ho předtím viděla. Kdyby tady jeho bratr byl, stál by s rodinou na pódiu, tak jako všichni sourozenci, ne mezi ostatními Dědici. Přelétla pohledem místnost a pokoušela se najít Dědice, s nímž se předtím bavil, ale už se jí to nepovedlo. Všichni se shlukli, aby sledovali pódium.

„Tesso,“ vysoukal ze sebe tiše Dex. „Není to ten Dědic, co ti –“

„Jo,“ přerušila ho šepem Tessa.

„Ariuský následník?“ sykl.

„To jsem samozřejmě nevěděla.“

„Co jsi mu řekla? Prosím, řekni mi, že to nebylo nic lehkovážného.“

„Teď na podrobněj rozbor naší konverzace není úplně ideální chvíle.“

Dex už nic neříkal, jen ji pevněji objal.

O nic nešlo. Ariuský následník se jí jen zeptal, jestli si ji někdo předvybral jako Zdroj, to nic neznamenalo. Nemohlo. Udělala všechno pro to, aby si jí následníci nevšimli, když přijížděli na panství fae pozorovat potenciální Zdroje. Totéž udělali ostatní. Její hodnocení ničím nevynikalo, a co bylo důležitější, ona ničím nevynikala. Jen další z mnoha fae. Už by ani nespočítala, kolikrát se jim podařilo se z panství vykrást, několikrát je přitom chytili. Vyváděli dost na to, aby schytali menší tresty, ale ne zase tolik, aby je poslali do Podzemí.

Vládnoucí rodiny se shromáždily podél přední stěny sálu, kde se po celé šířce táhlo prostorné pódium. Za nimi se rozprostíraly luxusně prostřené stoly, připravené na hostinu, která měla po skončení úvodní Selekcce následovat. Tessa pozorovala ariuského následníka, jak si strká ruce do kapes, pohupuje se a očima pomalu prohledává dav stojící pod ním. Tvářil se chladně a netečně. Ztělesněná temnota, stejně jako jeho otec. V jednu chvíli se k němu naklonila jeho matka a on se sehnul, aby mu mohla říct něco do ucha. Zareagoval kývnutím a ona se na něj klidně usmála.

Pán Achazu postoupil o krok kupředu a celý sál ztichl. Fae poklekli. Dědicové, s výjimkou Pánů a Paní, se poklonili. Následníci taky. Achazský Pán si odkašlal.

„Vítejte na pětistíci šestisté dvacáté druhé Selekcce. Fae mohou povstat,“ zaburácel.

Tessa se s Dexovou pomocí vyškrábala zpátky na nohy. Pomohl jí stejně jako předtím ve výklenku Dědic. Oprášila si šaty. Dex ji znovu chytil kolem pasu a ona se o něho opřela. Rukama si uhladila sukni. Achazský Pán začal vykládat o historii Selekcce a o důležitosti celé rok trvající akce. Jak mluvil, vracel se jí klid. Šok z toho, že předtím mluvila s ariuským následníkem a setkání přežila, už pomíjel a Tessa si pomalu začínala říkat, že asi brzo zjistí, jestli jde usnout vestoje, navíc na podpatcích. Než na to ale došlo, uslyšela konečně: „Nechť Selekcce započne!“

„Díky bohům,“ zamumlala a Dex se potichu zasmál.

„Už je skoro čas na koblihy,“ zašeptal a štípl ji do boku.

„Ani mi nemluv,“ zaúpěla. Objedná si pizzu s feferonkami. Ne, s klobásou. Ne, s feferonkami i s klobásou. A koblihy. A je jí jedno, že se to k sobě nehodí. Koblihy se hodí ke všemu. Jo, to přesně si dá. A s nikým se nerozdělí. Ani s Dexem. A pokud se jí Lange pokusí koblihu ukrást, klidně ho kousne.

Achazský následník byl požádán, aby oznámil svou volbu, a tak předstoupil. „Vybírám si Sashu Roenyu, aby se stala mým Zdrojem,“ prohlásil Dagian hlasem stejně hlubokým a burácivým jako jeho otec.

Zazněl potlesk a Dědic z rodu Zinty, nižší bohyně magie a kouzel, doprovodil Sashu na pódium, kde se postavila za Dagiana. Dědicové nižších božstev skládali přísahu některému ze šesti království. Rod Zinty a rod Sirany, pojmenovaný podle bohyně lásky a plodnosti, byly svázané s Achazským královstvím. Nejmocnější z nižších rodů obvykle sloužili jako poradci v Nejvyšších radách Pánů a Paní.

Podobně se na pódiu ke svým novým Pánům připojí i ostatní Zdroje, které si následníci zvolí. Ještě než začne slavnost, budou mít možnost promluvit si soukromě. Tím údajně začíná sbližování, své první Znamení ale Zdroje dostávají až po oslavách. Tvrdili jim, že adaptační fáze zakončená udělením Znamení může trvat hodiny, proto se nechávala na konec hostiny a plesu, až do chvíle, než následníci odjížděli.

Jako další byla k výběru svého Zdroje předvolána Prudence, následnice království Falein. Každá volba dopadla dle očekávání, žádná překvapení se nekonala. Když ale předstoupil ariuský následník, jako by se vše v místnosti zastavilo.

„Theon St. Orcas,“ zavolal achazský Pán a Dědic z výklenku předstoupil před ostatní.

Nikdo nevěděl, co čekat. Fae hromadně ztuhli a nikdo ani nedýchal. Dědicové zvědavě pokukovali a vládnoucí rodiny měly ve tváři stejně úzkostné očekávání jako fae. Ostatní následníci si své Zdroje nárokovali už dávno, teď to měla být jen tradice a rituál, ale ariuský následník si mohl vybrat kohokoliv.

Oralia chytla Tessu za ruku a drtila ji tak, že to skoro bolelo. Tessa zase stála tak nalepená na Dexe, že víc už to asi nešlo. Lange

pevně objímal Corbina kolem ramen a Brecken si přitáhl do náruče Kat. Ta zabořila obličej do jeho ramene, oči zavřené a šeptem se modlila k bohům, kterým to bylo stejně jedno.

„Jako svůj Zdroj si vybírám Tessalyn Ausru,“ oznámil Theon a jeho hlas jí pronikl až do morku kostí.

„To ne,“ zalapala za ní po dechu Oralie, ale její reakce zapadla v šumu, který je obklopol. Tesse se málem podlomila kolena. Zapotácela se na těch pitomých podpatcích, ale Dex ji pevně držel. To se jí muselo zdát, ariuský následník nemohl říct její jméno. Není možné, aby ji vybrali. Vždyť nebyla na Selekcii ani nominovaná. Na panství ji zavrhli, jen co se na ni podívali, a to tolikrát, že ji ani nenapadlo, že by se tohle vůbec mohlo stát. Nikdo ji nechtěl. Nikdo ji nikdy nechtěl. Nic a nikdo. To byla ona. Tohle... Tohle byl obrovský omyl. Nějaký vtip.

Štělila pohledem po Dexovi. Měl zavřené oči a jeho tvář napovídala, že od začátku tušil, že by se něco takového mohlo stát. Když je otevřel a jeho pohled se setkal s Tessiným, věděla, že o žádný trik nejde. Čas jako by se zastavil. Obrátila se na Langea a Corbina, kteří na ni hrůzou třeštili oči. Kat si rukama zakrývala pusku a Brecken tiskl rty do úzké čárky a v očích se mu zračil jakýsi tichý hněv. Jak si na ni fae ukazovali, mířilo na ni stále víc pohledů.

„Tessalyn Ausro,“ zazněl zleva hluboký hlas. Když se otočila, uviděla Dědice, který předtím mluvil s ariuským následníkem. „Pojď se mnou.“

Natáhl k ní ruku, ale ona na něj jen zírala.

Takhle to dopadnout nemělo. Neměl být vybrán nikdo z nich. Měli mít ještě aspoň jeden společný rok, než je rozdělí a pošlou je do různých království.

„Pojď, malíčká,“ přemlouval ji měkkým hlasem Dědic.

„Musíš jít,“ sykl jí Dex do ucha a jemně ji postrčil. Tessa se nikdy necítila tak osamělá, jako když jí jeho ruce sklouzly z pasu. A to bylo co říct, protože samotou znala víc než dobře.

Ztěžka polkla, donutila se udělat krok a vložila prsty do Dědicovy otevřené dlaně. Vedl ji s rukou položenou na jejích bedrech a ona myslela jen na to, jak horká ta dlaň je, jako by měla na zádech cejch.

Jak procházeli davem, dívala se soustředěně kupředu. Zrak jí padl na fae, která stála za Valterem, klidně a submisivně. Jeho Zdroj.

A viděla v té ženě celou svou další existenci.

Čas se dál zatraceně coural. Věděla, že se jí hýbou nohy. Ozvěna jejich kroků se odrážela od kamenné podlahy, ale jí připadalo, že skoro nepostoupili. Jen na zlomek vteřiny sklouzla očima z fae a už hleděla do Theonových temně smaragdových očí. Neuhnul a na tváři měl neproniknutelný výraz. Čas se najednou rozběhl. Zamrkala a už stála za ním. Dědic, který ji přivedl, byl pryč. Tessa netušila, kam zmizel.

„To byla vynikající Selekce,“ říkal právě achazský Pán. Nebyla si jistá, kdy si vzal znovu slovo. „Věřím, že mohu za všechny Pány a Paní prohlásit, že jsme mimořádně hrdí na všechny následníky a na to, jak dospívají do svých rolí. Nyní je i s jejich Zdroji propustíme, aby se mohli začít sblížovat, než započne hostina. Ostatní Dědice srdečně zveme, aby dál popíjeli, než bude prostřena tabule. Brzy se začneme usazovat.“

Následníci začali opouštět pódium a cestou na ni vrhali zvědavé pohledy. Tessa si toho ale nevšimala. Nespouštěla oči z Dexe, Oralie a ostatních kamarádů, kteří na ni hleděli se směsicí šoku, vzteku a smutku ve tváři.

Lekla se, když ji někdo chytil za loket. Zvedla oči a spatřila Theona, jak se nad ní tyčí. „Pojď Tessalyn,“ přikázal jí jemně. „Mají pro nás připravenou místnost.“

Nevěděla, co to znamená, ale dovolila Theonovi, aby ji odvedl z pódia a velkého sálu do chodby, kde se sotva před hodinou potkali. Měla pocit, že mezitím uběhly roky.

Pokračovali nahoru po schodech až do místnosti na konci dalšího sálu. Theon ji stále držel za paži. Jeho dotek působil přirozeně i nepřirozeně zároveň a byla si poměrně jistá, že se od chvíle, kdy vyslovil její jméno, ještě pořádně nenadechla.

Tessa vešla do místnosti a zastavila se hned za dveřmi. Došlo jí, že to není ledajaký pokoj, ale jakési apartmá. Stáli v malém obýváku. Svícny hořely nízko a jejich světlo vyvolávalo útulný dojem. U jedné stěny stál semišový gauč s několika polštářky, na druhé straně stolek

se dvěma židlemi. Na něm byla připravená karafa vody, dvě skleničky a podnos s poklopem. Středem místnosti probíhal zdobný koberec v zemitých tónech a částečně zakrýval studenou mramorovou podlahu. A pak tu byly další dveře, vedoucí do vedlejší místnosti. Tessa zahlédla jen konec postele, ale to stačilo, aby věděla, že tam jít nechce.

„Máte nějaká zavazadla?“ zeptala se jich fae, která je tam dovedla, a Tessa obrátila pozornost zpět k ní a k Theonovi.

„Luka Mors je donese později. Nech je za dveřmi, dojdou si pro ně, až bude vhodná chvíle,“ odpověděl Theon. „Nikdo další nesmí vstoupit. Je to jasné?“

„Ano, Pane,“ odpověděla fae se zrakem upřeným na podlahu.

„Můžeš jít.“

Fae se poklonila a odešla. Theon za ní zavřel dveře a otočil se k Tesse. Sjel ji pohledem od hlavy až k patě a zase nahoru a Tessa si nemohla pomoci a udělala krok dozadu. On vykročil kupředu, ale když Tessa znovu couvla, zastavil se.

„Ty se bojíš,“ řekl, naklonil hlavu ke straně a se zájmem ji pozoroval.

Tessa nedokázala odpovědět, měla v puse úplně vyschlo. A stejně nevěděla, co by řekla.

„Kdybych ti chtěl ublížit, už bych to udělal,“ dodal Theon. „Nemusíš se mě bát.“

„Nebojím,“ vytlačila ze sebe konečně Tessa.

Následovalo nesouhlasné mlasknutí doprovázené vědoucím pohledem. „Už jsme si vyjasnili, že mi nemáš lhát, Tessalyn.“

„Tesso.“

„Cože?“

„Moje jméno. Lidi mi říkají Tesso, ne Tessalyn.“

Zvedl obočí. „Nelíbí se ti jméno, které ti dali?“

„Je v pohodě. Jen mám radši Tesso.“

Theonovi se zúžily oči, jako by se snažil na něco přijít, ale pak souhlasně přikývl. „Tak teda Tesso. Kdykoliv to půjde.“

To byla zvláštní poznámka. Ale než se nad tím stihla zamyslet, udělal Theon další krok kupředu a ona dva dozadu. Našpulil frustrovaně rty.

„Víš, že pokud se máme začít poznávat, budeme k sobě muset blíž, že jo?“ zeptal se konečně poté, co ji několik vteřin opatrně pozoroval.

Nevěděla. Nikdo jim nevysvětlil, jak sblížování probíhá. Jen to, že v průběhu roku dostanou čtyři Znamení, čímž se posílí pouto a spojení mezi Pánem a Zdrojem.

Bohové, ona má teď Pána, do prdele.

Když neodpověděla, zvedl překvapeně obočí. „Nevíš, že?“

Teď pro změnu našpulila pusku Tessa a se zaťatými pěstmi zavrtila hlavou.

„To chápu, že se bojíš,“ zamumlal a prohrábl si vlasy. „To je mi líto, Tesso, myslel jsem, že vás připravují líp,“ řekl už trochu hlasitěji.

„Moc nám toho neříkají. Nenominovali mě k Selekcí, takže jsem ani nedostala stejnou přípravu jako ostatní kandidáti,“ odvětila. Theon udělal další krok směrem k ní a Tessa znovu couvla, ale narazila do zdi. Už neměla jak mezi nimi udržovat odstup. „K čemu potřebujete zavazadla?“ zeptala se najednou a Theon se na moment zastavil.

„Oba potřebujeme zavazadla,“ odpověděl a dál ji pozoroval. „Ale hlavně ty.“

„Já? Proč?“

„Aby ses mohla převlíknout, než dostaneš první Znamení. Bude to... vyčerpávající. A navíc si nemyslím, že budeš chtít cestovat v těchto šatech, bez ohledu na to, jak nádherně v nich vypadáš,“ vysvětlil Theon.

V jeho stručné odpovědi toho zaznělo tolik, co potřebovalo rozvést, ale Tessa slyšela samu sebe, jak říká: „Já si nic nezabalila. Všechno, co mám, zůstalo v pokojích, které mi přidělili. Nemám, do čeho bych se převlíkla. Měla jsem jít po Selekcí na pizzu a koblihy.“

Bohové, a teď tady něco blábolí. Před ariuským následníkem.

Svraštil obočí. „Takhle oblečená jsi chtěla jít na pizzu a koblihy?“

„Jo, se svými kamarády. Měli jsme to naplánovaný už měsíce. Vlastně roky,“ odpověděla a mírně přitom vystrčila bradu.

„Copak se na hostině dost nenajíte?“

„Neměli jsme v plánu zůstat na hostinu. Bude trvat minimálně tři hodiny, než si někdo na fae vzpomeneme a dovolí jim se najíst.“

„Takže jste chtěli jít na pizzu a koblihy?“

„Jo.“

„Chápu.“

Aniž by to postřehla, podařilo se mu dostat se blíž a Tessa ztuhla. Theon si toho všiml a poznamenal: „To se hodí, protože já taky neplánoval zůstat na hostinu.“

„Cože?“ zareagovala Tessa překvapeně. „Ale musíme se najíst.“

„Vždyť jsi mi teď řekla, že jsi tu neměla v plánu zůstat.“

„To bylo před tím, než jsem věděla, že mě obslouží jako první. Hned po následnících.“

„Takže... máš hlad?“ zeptal se. Theon kýval hlavou ze strany na stranu a přeměřoval si ji, jako by se snažil rozluštit rébus.

„Ano, mám hlad. Vzal jste mi čokoládu,“ odsekla a Theon nad jejím tónem vykulil oči. „Promiňte,“ dodala rychle a sklopila zrak.

„Netřeba se omlouvat. Je dobrý vědět, že jsi podrážděná, když máš hlad.“

Vytřeštila oči nad jeho téměř škádlivým tónem a zjistila, že stojí přímo před ní. Zalapala po dechu překvapením, narazila do zdi a zakopla přitom o šaty.

„Opatrně, krásko,“ zamumlal a přidržel ji. „Pojď se posadit. Napij se vody.“

Theon ji dovedl ke stolku, usadil ji na židli a nalil vodu z karafy. Podal jí sklenici, ona si usrkla a přitom si přála, aby v pití byl aspoň nějaký alkohol. Dál ji zkoumal a ona se ošívala a střílela po něm přes místnost pohledem. Proč tu nebyla žádná okna?

„A co bude teď?“ zeptala se konečně.

„Měli bychom probrat, co se stane dnes večer.“

„A to je co?“

„Iniciace pouta mezi Pánem a Zdrojem a první Znamení.“

„Já myslela, že první Znamení je ta iniciace,“ odvětila Tessa a znovu se napila.

Theon pomalu zavrtěl hlavou a neuhnul pohledem. „Tvoje tělo ještě není připravený Znamení přijmout.“

„Aha... A jak ho připravím?“ Třásl se jí koleno, nebyla schopná udržet nervy na uzdě. Theon si pohybu hned všiml a ona okamžitě přestala.

„S tím ti pomůžu já,“ odpověděl a přistoupil k ní tak blízko, že se jejich nohy skoro dotýkaly. Pomalu si dřepnul a díval se jí přímo do tváře. „K poutu patří to, že mi musíš plně důvěřovat, Tesso.“

„Ale vždyť vás ani neznám,“ bránila se Tessa. „A rozhodně vám nedůvěřuju.“

„To bylo... upřímný.“

„Říkal jste, abych vám nelhala.“

Rty mu zacukaly, zřejmě pobavením, což bylo dobře, protože v podstatě odmlouvala následníkovi Ariuského království. Nad sebezáchovou obecně moc nepřemýšlela, ale tohle bylo přes čáru i na její poměry.

„To je pravda,“ souhlasil. „Ale pouto obvykle věci jako důvěra urychlí. Jakmile bude úplný, budeš mít pocit, že jsme jedna a ta samá osoba. Budeme sdílet přání i touhy.“

To Tessa věděla a nenáviděla to. Při té představě se cítila... vyuzitá. Což byla další věc, kterou velmi dobře znala, a přísahala si, že už se tak nikdy cítit nebude. A teď se na ni podívejme.

„Vím, že mi teď nedůvěřuješ, Tesso, a to, co teď udělám, asi moc nepomůže,“ pokračoval Theon.

„Co uděláte?“ zeptala se a trhla sebou dozadu tak prudce, že rozlila skleničku.

„Klid, Tesso,“ řekl Theon, vstal a došel pro ručník, aby vodu utřel. Jakmile vše vysušil, opřel se o stolek. „Existuje tonikum vyrobené právě na to, aby připravilo tvé tělo na Znamení. Působí několika způsoby, ale ten nejpodstatnější je, že umožní mojí síle, aby pronikla přes magický zábrany, který máš v sobě, ale ještě je neovládáš, a dostala se dovnitř.“

„To nedává smysl, já se ke svý magii ještě nedostanu,“ reagovala Tessa, znovu se jí rozklepalo koleno a rukama svírala opěrky židle.

„O tom to je,“ vysvětloval dál Theon. „Protože zatím nemáš přístup ke svému živlu, nedokážeš štítý stáhnout. Aby Znamení fungovala, musí se přes ty zábrany dostat. Tonikum vytvoří dočasnou

skulinu a umožní mé magii, aby proklouzla dovnitř. Když navíc přijmeš Znamení ještě před tím, než se projeví tvá vlastní magie, proline se můj magický podpis s tvým, což mi umožní využívat tvou moc, jakmile se pouto plně naváže.“

„To zní skvěle,“ zamumlala Tessa.

„Copak to není pocta stát se Zdrojem následníka trůnu?“ zeptal se Theon a opřel se o stůl.

Tessa sklopila zrak. „Pro spoustu fae určitě jo.“

„Ale ne pro tebe.“

„Já vám tam v chodbě nelhala.“ Ruce měla v klíně a hrála si s káminčky na šatech.

Rozhostilo se mezi nimi ticho, které trvalo snad celé minuty, ani jeden nic neříkal. Tessa se nedokázala přimět k tomu, aby se na něj podívala. Věděla, že pokud bude v celé téhle záležitosti pokračovat, bude si muset to tonikum, ať už to bylo cokoli, vzít. Doufala, že bude chutnat po čokoládě, protože hlad ji mezitím úplně přešel.

Znovu přišel k ní a Tessa cítila, jak ji prsty jemně chytá za bradu a zvedá její tvář ke své.

„Tesso, podívej se na mě.“ Počkal, až k němu vzhledne. „Já vím, že takhle sis svou budoucnost asi nepředstavovala, ale brzo to bude jediná budoucnost, kterou budeš chtít.“

Tessa na krku ucítila ostré bodnutí a vykřikla. Rukou si chtěla sáhnout na zasažené místo, ale Theon byl rychlejší. Dlaň, která držela bradu, ji bleskurychle chytila za zápěstí. Když spustil druhou ruku, Tessa v ní spatřila stříkačku s jehlou.

„Co jste to udělal?“ zalapala po dechu a snažila se uvolnit z jeho sevření, což bylo naprosto marné.

„Tessalyn, *podívej se na mě*,“ poručil jí a Tessa s hrůzou vytřeštila oči, protože cítila, jak jí přinucení proniká pod kůži.

Přinucování byl dar, který dostali do vínku všichni Dědicové. Schopnost plně ovládat druhé, pokud v sobě neměli ochranné štíty, kterými by je odrazili. Fae byli vedeni k tomu, aby se bránili pouze v případech, kdy to vyžadovaly jejich úkoly, a i tak to uměli, až když se probudily jejich vlastní dary.

Snažila se vzdorovat, ale její tělo se řídilo vlastní vůlí a pohled jí sklouzl zpátky k němu. Znovu si k ní dřepł a volnou ruku jí položil na tvář. Když se jí dotkl, cítila moc, temnou a chladnou, jak jí vibruje o kůži a hledá si cestu do jejího nitra. Pokusila se křičet. Odvrátit zrak. Odtrhnout se od něho. Ale byla úplně ztuhlá. Najednou jí došlo, že za to může to tonikum.

Začal mluvit jazykem, který neměla znát, ale její duše chápala, co říká. Srdce jí v hrudi divoce bušilo a s každým slovem, které pronesl, se lámalo a tříštilo.

„Jsem Theon St. Orcas. Následník Ariuského království. Ty jsi Tessalyn Ausra. Zvolil jsem si tě za svůj Zdroj. Posloucháš mě nade všechny ostatní. Mé touhy jsou tvými touhami. Jsi má.“

3

TESSA

Definitivnost jeho slov rezonovala samým středem jejího bytí. Nemohla se vůbec hýbat, ale po tváři jí stekly dvě slzy. Theon jednu zachytil a palcem ji setřel.

„Potvrď, že chápeš, co se právě stalo, Tesso.“

Její rty se od sebe odlepily, jako by je někdo uvolnil. „Rozumím... Pane.“ Věděla, že by ta slova měla chutnat hořce, ale s hrůzou si uvědomila, že působí sladce a chtěně.

„Hodná holka,“ řekl, pustil jí zápěstí a znovu jí přejel rukou po tváři. „Když budeme sami nebo s Lukou Morsem, ne ve formálních situacích, můžeš mi říkat Theone,“ dodal.

Tessa byla tak šokovaná, že zvládla jen přikývnout. Zvedl se a nalil jí další sklenici vody. „Napij se, Tesso.“

Ale ona si ji nevzala. „Nemám žízeň.“

„Udělá se ti líp. Pročistí ti to hlavu.“

„Ne, děkuju.“

Theon si povzdechl: „Tohle vůbec neprobíhá tak, jak jsem si představoval.“ Promnul si oči a pak řekl: „Tessalyn, pij.“

Zabodávala se do něho pohledem, ale nezbývalo jí nic jiného než zvednout sklenici a celou ji vypít. Potom mu ji vrátila.

„Lepší?“

„No rozhodně, tím se všechno vyřešilo,“ odpověděla a pud sebezáchovy hodila za hlavu. Ta *věc*, co měla pod kůží, byla stále neklidnější.

Zvedl obočí. „Jsi... nečekaná.“

„Tak sis měl vybrat někoho jinýho.“ Nevyznělo to tak ostře, jak chtěla, a doufala, že ten záchvěv porážky v jejím tónu přeslechl.

„Nepochybuju, že jsem si vybral výborně.“

V malé místnosti se rozhostilo ticho.

„Co bude teď?“ zeptala se Tessa a opřela se. Nohy a ruce měla unavené a těžké, ale aspoň s nimi už mohla hýbat. Potřebovala se ovládat.

Buď teď tou, kterou tě chtějí mít, abys mohla později být tou, kterou být máš.

To jí vždycky říkal Dex. A pomáhalo to. Někdy.

„Tonikum potřebuje nejmíň hodinu, aby zabralo, teprve potom můžeš dostat první Znamení. Proto se podává teď, ještě před hostinou,“ vysvětlil Theon. Trochu od ní odstoupil, aby jí dal prostor, ale bedlivě ji sledoval.

„Takže... se můžeme jít najíst?“

Theon zavrtěl hlavou. „Už jsem ti říkal, že na hostinu nezůstane. Jakmile hodina uplyne, předvolám kněžku, dostaneš Znamení a odjedeme.“

„Odjedeme? Kam?“ narovнала se.

„Domů. Zbývá několik týdnů, než pro ostatní fae začnou aktivitty spojené se Selekcí.“

„A kde v Ariuským království bydlíš?“

Zavrtěl hlavou. „Na to je brzo, Tesso. Řeknu ti to až potom, co dostaneš první Znamení.“

Tessa si odrkla. „Můžeš mi prostě nakázat, abych to nikomu neříkala,“ odpověděla mu úsečně.

Hezky se ovládala. Bohové, věděla, že má na víc. Uměla se chovat tak, aby si jí nikdo nevšímal, a odmlouvat Dědicovi tomu zrovna neodpovídalo. A už vůbec ariuskému následníkovi. Jenomže už si jí stejně všiml, takže to vlastně bylo jedno.

„Řekni mi, Tesso, jak dlouho budeš kvůli svému osudu takhle zahořklá?“

Zkřížila ruce a našpulila rty. „Chci se najíst.“

„Nechám ti přinést jídlo.“

„Ne, chci jít na hostinu. Dopřej mi aspoň poslední normální večer. Dlužíš mi to, Theone,“ prosila ho.

„Nedlužím ti nic,“ sykl.

Tessa sebou trhla, bylo to jako facka. Vlastně nevěděla, proč ji to tak překvapuje. Theon byl přece Dědic. Fae existovali jen proto, aby jeho druhu sloužili. Samozřejmě že byl přesvědčený, že jí za to, že se úplně vzdá svého života, nic nedluží. Že se pro něho úplně vzdá *sama sebe*. Moc toho neměla, ale proč by to málo měla obětovat zatracenému Dědici.

Theon si povzdechl, jako by si uvědomil, že řekl něco špatně. „Já to nemyslel –“

„Myslel, ale to je v pohodě,“ přerušila ho Tessa a stoupla si. Trochu se zapotácela a Theon k ní vykročil, aby jí pomohl, ale ona ho zastavila. „Nedělej to.“ Párkrát se zhluboka nadechla a pak k němu vzhledla. „Vím, že mi nic *nedlužíš*, ale ráda bych se zúčastnila hostiny a ještě jednou naposled viděla svoje kamarády, než mě odvezeš k sobě domů.“

Theon jí chvíli hleděl do očí a přikývl. „Souhlasím s hostinou, ale na ples se už určitě nezdržíme, Tesso. Jakmile skončí hostina, odjíždíme.“

„Je přece zvykem, že se následníci účastní celý slavnosti.“

Přes oči mu přelétl temný stín. „Ariuský království si na zvyky moc nepotrpí.“

„Ale já –“

„Hostina, nebo nic. Ber, nebo nech být.“

Tessa našpulila rty. „Fajn,“ ustoupila a zkřížila ruce.

Popošla ke dveřím a Theon jí položil ruku na bedra. Při jeho doteku potlačila zachvění. „Nezvykej si se mnou vyjednávat, Tesso,“ zašeptal jí do ucha. „Tohle je výjimka.“

Tessa polkla, přikývla na souhlas a Theon ji odvedl do velkého sálu. Cestou k pódiu je sledovalo moře očí a hosté se za nimi

otáčeli. Ostatní následníci už byli na svých místech. Každý měl vedle sebe svůj Zdroj, s modřinou na krku. Bylo to poprvé a naposled, kdy se fae těšili tak čestné pozici.

Na konci stolu čekaly dvě prázdné židle. Theon jednu z nich vysunul, a když si sedla, zase ji přistrčil. Jakmile se usadil, objevili se sluhové a postavili před následníky misky kukuřice a bylinkovou polévku. Jako další v pořadí dostali jídlo nově zvolené Zdroje a poté se obsluha přesunula k Pánům a Paním. Tessa byla příliš zaneprázdněná hledáním Dexe a ostatních v davu a zapomněla jíst. Theon si toho všiml a přisunul jí lžíci.

„Jez, Tesso,“ řekl jí tiše do ucha. „Nechtěj, abych tě znovu přinutil.“

Při zmínce o přinucení ztuhla, zatnula zuby a zvedla ji. Jedla právě čtvrtou lžíci polévky, když je konečně našla. Zírali na ni všichni, ale ona se dívala do očí Dexovi. Tvářil se ustaraně a rty měl sevřené do tenké čárky. Ale nedalo se nic dělat.

Aspoň zatím.

Po polévce následoval salát a poté hlavní chod v podobě pečeného jehněčího s bramborami, letní zeleninou a chlebem. Tessa se v jídle nimrala a jedla jen kvůli Theonově varování, ten už ale nic dalšího neřekl. Cítila nicméně, jak ji celou dobu pozoruje, což nebylo vůbec stresující. Pár následníků se pokusilo s Theonem zapříst hovor, ale odpovídal jim stručně a stroze, a tak to nakonec vzdali.

Když jim bylo oznámeno, že se dezert bude podávat až po krátké pauze, rozhodla se Tessa, že vyrazí za Dexem. Nestihla ale židlí pohnout ani o centimetr a na opěrci jí přistála ruka.

„Kam jdeš, Tesso?“ zeptal se Theon potichu.

„Za kamarádama, než přinesou dezert.“

„Ne.“

„Dohoda přece zněla, že půjdeme na hostinu a já uvidím svoje kamarády,“ protestovala.

„Souhlasil jsem s hostinou. Nic víc,“ řekl Theon a rysy mu ztvrdly. Začínali poutat pozornost následníků i Pánů a Paní.

„The–“ uvízlo jí jeho jméno na rtech. Vytřeštila oči a Theonova tvář se zkrivila do úšklebku. Tohle byla formální situace.

„*Pane*, vzhledem k tomu, že odjedeme hned, jak skončí hostina, ráda bych využila příležitosti a rozloučila se s přáteli,“ procedila s notnou dávkou ponížení.

„Ne,“ řekl jenom. Pak se opřel a začal v ruce kroužit skleničkou whisky.

„Ne? Jen tak, prostě ne?“

Theon semkl rty a temnota jako by mu na okamžik sálala z kůže, než zase stejně rychle zmizela. Napil se, pak sklenici položil a znovu se k ní naklonil. Mluvil jí přímo do ucha. „*Tessalyn*, jasně jsem ti řekl, že to vyjednávání byla jednorázová záležitost. Teď ti důrazně doporučuju, abys tady přestala dělat scény.“ Tessa přikývla, ale to mu nestačilo. „Ústní potvrzení, *Tesso*.“

„Rozumím,“ ucedila.

„Správně,“ odpověděl. Znovu se opřel, zvedl sklenici a s roztaženými nohama se rozvalil na židli, v dokonalém projevu arogantního mužského chování. Tessa se taky opřela a zkřížila ruce. „Chovej se slušně, *Tesso*,“ zamumlal přes skleničku. „Nedovolím, aby tady můj Zdroj trucoval a špulil pusy.“

„Samozřejmě, *Pane*,“ odpověděla přelazeným tónem, pak se narovнала, překřížila nohy a ruce složila do klína.

Přes rty mu přelétl nepatrný úsměv a přísahala by, že v jeho očích zahlédla záblesk pobavení. O pár minut později před ně postavili božský čokoládový dezert, který by ještě před hodinou zhltila, ale teď každý kousek chutnal jako popel. Tessa si dala tři sousta, položila vidličku a talíř od sebe odstrčila.

„Na to, že jsi měla strašnej hlad, jsi toho moc nesnědla,“ řekl Theon konverzačním tónem a na vidličku si nabodl poslední kousek.

„Přešla mě chuť,“ odsekla.

„Možná dobře. Nechceš dostat první Znamení s plným žaludkem.“

Trhla hlavou jeho směrem. „Proč?“

„Slyšel jsem, že udělení Znamení může být pro Zdroj nepříjemný,“ pokrčil Theon rameny.

Co to do prdele znamenalo?

„Jestli jsi dojedla, můžeme zavolat kněžku,“ pokračoval Theon a dopil.

Zmocnila se jí panika. Najednou byla ráda, že toho moc nesnědla, zvedl se jí žaludek. „Já...“

„Nezkoušej se mnou vyjednávat, Tesso, je čas,“ odpověděl a sklenici s lehkým bouchnutím položil na stůl.

Začal se zvedat. „Musím nejdřív na záchod,“ vyhrkla.

Přimhouřil oči. „Máme záchod v apartmá.“

Sakra. To jí nevyhovovalo. Chtěla být aspoň na pět debilních minut sama, aby se mohla zamyslet nad nějakým plánem.

Těch pět minut zřejmě stráví na záchodě.

„To nevydržím,“ odvětila a začala se vrtět a křížit nohy, jako by se měla každou chvíli počůrat.

„Můžeme udělat zastávku cestou do apartmá,“ odpověděl Theon, i když dost podrážděně.

Souhlasně přikývla a dovolila Theonovi, aby jí odsunul židli a pomohl vstát. Viděla Dexe, Oralii a ostatní, jak postávají na okraji davu a dál ji sledují. Fae ještě nebyli k jídlu přizváni. Nají se teprve, až dovečeří Dědicové. Celou dobu, co seděla u stolu, se snažila přijít na to, jak jim předat vzkaz, ale Theon si ji hlídal jako ostrůž.

Když scházeli z pódia, věděla Tessa, že má poslední šanci. Theonova ruka jí opět ležela na bedrech. Když se dostatečně přiblížili k Dexovi, zeptala se: „Nevšimla jsem si předtím v chodbě žádnýho záchodu. Určitě někde po cestě je?“ Theon přikývl a dál se díval před sebe. „Jeden je v půlce haly vpravo.“

„Super,“ odpověděla a koutkem oka viděla, jak Dex proklouzl ven.

Vážně super.

Po cestě z velkého sálu do chodby jí Theon položil místo zad ruku na krk a přitlačil přesně v místě, kde jí vpíchl tonikum. Rána byla ještě citlivá a Tessa sebou škubla a vyčítavě po něm střílila pohledem.

„Co to děláš?“

„Používám svou moc, abych ránu zahojil.“

„Ale ariuský Dědicové nemají dar hojit.“

„Budu schopný hojit *tebe*. Patří to k udělování Znamení a to, že má magie dokáže proklouznout dovnitř a pomoci ti s hojením, navíc dokazuje, že tonikum zabírá.“

„A proč jsi to neudělal hned?“

„Protože podle tradice Zdroje svoje rány viditelně nosí, dokud na konci večera nedostanou první Znamení,“ odpověděl a znovu jí sáhl na krk.

Cítila, jak jí pod kůži proniká Theonova temná magie a tiší bolest. „Já myslela, že v Ariuským království vám na tradicích nezáleží?“

„Opatrně, Tessalyn,“ ozval se varovně. „Moje trpělivost má hranice.“

Když došli k dámským záchodkům, Theon ji trhnutím zastavil.

„Máš pět minut, Tesso. Jestli do pěti minut nevylezeš, dojdou si pro tebe.“

„Rozumím, *Pane*.“

Z hrdla se mu vydralo zavrčení. „Máme doma hodně co probírat.“

Tessa se od něho odvrátila, ale než stihla otevřít dveře, někdo vyšel ven.

„Jejda, promiňte,“ řekla Oralia, rychle se Theonovi poklonila a spěchala pryč.

Theon si jí nevšímal. „Pět minut,“ kývl bradou směrem ke dveřím.

Tessa vběhla dovnitř a rychle si místnost prohlédla. Vpravo stálo pět kabiněk, vlevo umyvadla. Vzadu na zdi bylo malé okno, ale ne tak malé, aby se do něj nevsoukala, pokud by se jí podařilo vyšlézt nahoru. Vykročila k němu, ale najednou uslyšela bzučení a zastavila se.

Popošla ke kabinkám a u třetí, kde se zvuk ozýval nejhlasitěji, se zastavila. Otevřela dveře a uviděla na míse ležet telefon, vibrací oznamoval příchozí hovor. Fae mobily obvykle dostávali, až když pracovali pro království, ale Tessa se jich v minulosti podařilo od nic netušících Dědiců pěknou řádku ukrást.

Corbin si s technologiemi uměl poradit až nečekaně dobře na to, že měli jen málo příležitostí je využívat, a uměl obejít každé

bezpečnostní opatření. Dokázal veškerou ochranu z ukradených mobilů vymazat, díky čemuž byly nedohledatelné. V jejich malé šestičlenné skupině si předávali mobily dva a tohle byl jeden z nich. Vzhledem k tomu, že nikdo nevěděl, že je u sebe nosí, taky nikdo nezkontroloval, jestli jejich nastavení odpovídá pravidlům Panteonu.

Objevil se další příchozí hovor a telefon se znovu rozvibroval. Skočila po něm a dala si mobil k uchu. „Dexi?“

„Tessie,“ v Dexově hlase slyšela úlevu. „Dostaneme tě ven. Pokusíme se –“

„Ne, Dexi. Kdyby vás chytili, je to okamžitá smrt. Obviní vás z únosu Zdroje a na místě vás zabijou. To nemůžeme riskovat,“ protestovala, protože už věděla, kam tím míří.

„Takže mám prostě jen tak koukat a nic nedělat?“ zeptal se Dex. „Máme se dívat, jak z tebe dělají Zdroj? To nedám, Tesso. Ne po tom, jak jsme se snažili, po tom všem, co jsme udělali pro to, aby se přesně tohle nestalo. Nebudu tam, abych tě zachránil.“

„Nechci, abys jen tak seděl a koukal, Dexi.“ Vyšla z kabinky a namířila si to zpět k oknu. „Myslím, že mám plán.“

„Myslíš, že máš plán?“

„No, je to takový ten plán, co ho vymýšlíš za pochodu,“ odpověděla a přitom se sehnula a sundala si podpatky. Nějak se jí podařilo vyšplhat se na umyvadlo, které bylo nejbližší oknu. Telefon si u ucha držela ramenem. „Musím jít. Mám dvě minuty na to, abych odsud vypadla. Zavolej mi znova za pět. To už budu mít solidnější plán.“

„Tessie, teď není vhodná chvíle na blbosti –“

Než to stihl doříct, zavěsila. Tessa si zastrčila mobil do výstřihu a otevřela okno. Spodní část se vyklopila právě ve chvíli, kdy se ozvalo ťukání na dveře.

„Tesso,“ ozval se Theonův hlas, temný a varovný.

„Jen si umyju ruce,“ zavolala a pustila nohou kohoutek.

Zhluboka se nadechla a přehoupla se z umyvadla na okno a zanařadávala, když tělem narazila do zdi. Ale dokázala to. Rukama se držela parapetu a prsty na nohou hledala každý výstupek, aby vyšplhala po zdi. Nebylo to poprvé, co se snažila vyvléknout z nepříjemné situace. Věděla, že to zvládne i bez ostatních.

Prostrčila prsty ven a nahmatala římsu. Vytáhla se nahoru, a jak se soukala ven, došla ke zdrcujícímu zjištění, totiž že zapomněla na zásadní věc. Velký sál se nacházel ve třetím patře Panteonu. Byla tři patra nad zemí.

Do prdele.

Rozletěly se dveře, na úpravu plánu nebyl čas.

„Tesso!“ zařval Theon a jeho kroky duněly místností. „Zalez zpátky!“

„Pusť mě!“ vykřikla, a když ucítila, jak ji jeho ruka chytá za kotník, kopla ho.

Slyšela, jak Theon zanađával, když ho trefila do obličeje, a jeho stisk povolil. Protáhla oknem i nohy a ocitla se na římsě. Narovnal se a nedovolila si podívat se dolů.

„Tessalyn –“

Ruce jí vystřelily k uším, ještě než se k ní doneslo jeho přinucení, ale málem přitom ztratila balanc. Jen o vlas unikla pádu a potřebovala zklidnit dech. Podívala se doprava. Kus pod ní byl balkon. Mohla by se pomalu po římsě vydat tím směrem. Jít doleva bylo vyloučené, protože by musela přejít před oknem a slyšela, jak Theon uvnitř nadává a hází věcmi. Už se jí v životě povedly lepší věci než nasrat následníka ariuského trůnu. Ale když začala z okna vycházet temná mlha, věděla, že je rozhodnutá.

Tak rychle, jak jen dokázala, aby neuklouzla, postupovala centimetr po centimetru směrem k balkonu. Začalo foukat a teplota náhle klesla, jako by měla přijít letní bouře. Vlasy jí vlály do obličeje. Byla zhruba v půlce cesty, když se jí na prsou znovu rozvibroval telefon.

„Promiň, Dexi,“ zamumlala. „Ještě jsem ten plán úplně nedomyslela.“

Theon stále řval, aby se vrátila záchodovým oknem. Po římsě se vinuly šlahouny temnoty, jako by pátraly. Čím víc se vzdalovala, tím silněji jí bušilo srdce. Svoboda byla na dosah. Věděla, že jakmile se tam dostane, bude muset vymyslet, jak se nepozorovaně vyplížit z Panteonu a Akropole. Bude si muset najít úkryt, ale to bude řešit, až sleze z římsy. Teď se soustředila jen na to, aby nespadla. Pád

z téhle výšky by ji nezabil. Zabít fae nebo Dědice bylo obtížné, ale rozhodně by ji potom snáz chytili.

Konečně překonala poslední úsek a spustila se z římsy na zábradlí balkonu. Neubránila se úlevnému výkřiku a pak se zhroutila na kolena. Tělo se jí tráslo náloží adrenalinu, nedokázala v tu chvíli ani vstát.

Ale zvládla to. Pro jednu se jí v životě podařilo dostat z vlastní kaše.

Dopřála si okamžik, aby popadla dech a zamyslela se nad dalším krokem, a v tu chvíli se znovu rozvibroval telefon. První část zvládla sama. Možná bylo načase zapojit Dexe a ostatní.

Vytáhla mobil z výstřihu a chystala se hovor přijmout, když se dveře balkonu rozletěly dokořán. Tessa zalapala po dechu, telefon jí vypadl z ruky, a když zvedla zrak, setkala se s pohledem safírově modrých očí. Přes tvář mu přelétlo něco jako otrávené smíření.

„Já Theonovi říkal, že s tebou budou problémy,“ zahučel a namířil si to k ní.

Tessa se přikrčila k zábradlí, tentokrát se trásla z úplně jiného důvodu. Když k ní Dědic došel, zvedl mobil ze země, rozlomil ho vejpůl a přehodil oba kusy přes zábradlí. Pak se sehnul znovu, silnými pažemi ji objal pod kolena a kolem ramen a zvedl ji.

„Pojď, maličká. Tvůj Pán čeká.“

4

TESSA

Co sis kurva myslela?“ zeptal se Theon Tessy, když ji Dědic přinesl zpět do malého apartmá. Opatrně ji položil na gauč „a ustoupil. Theon si k ní klekl, vzal její tvář do dlaní a jemně jí odstranil vlasy z obličeje. „Mohla jsi spadnout, Tesso. Mohl tě najít někdo jinej. Víš vůbec, co se mohlo stát?“

Tessa nevěděla, co říct. Cítila se úplně otupělá. Všechno to bylo k ničemu. Byla to její poslední šance uniknout tomuhle osudu. Její poslední šance nestát se něčím, co se jen využívá, něčím, z čeho bude on čerpat sílu, kdykoliv se mu zachce. Poslední šance zůstat sama sebou a neztratit se v *něm*. Ale to bylo všechno pryč. Další příležitost už nedostane. A i kdyby se jí podařilo utéct, Znamení, které jí za chvíli udělí, znamená, že ji dokáže najít. Asi se měla bát, co s ní po nevydařeném útěku udělá, ale bylo jí jedno, co se s ní stane. Teď už ano.

„Co jsem ji našel, ještě se nepřestala třást,“ řekl druhý Dědic a přehodil Tesse přes ramena svůj černý kabát.

„Řekla něco?“ zeptal se Theon a natočil si její tvář tak, aby viděl Tesse do očí.

„Ani slovo. Ale měla mobil,“ odvětil. Opřel se ramenem o zeď a strčil si ruce do kapes. Theon se k němu s trhnutím otočil. „Co si

přeješ, abych teď udělal?“ pokračoval Dědic s upřímným výrazem ve tváři.

„Tesso, jsi v pořádku?“ Theon se obrátil zpátky k ní a jeho otázku ignoroval. Vypadal ustaraně, ale bál se o svůj Zdroj moci, ne o ni. To Tessa věděla.

„Do háje, Tesso,“ zaklel a chytil ji za bradu, aby se nehýbala. „Tessalyn, *mluv*. Jsi v pořádku?“

„Ne,“ vytáhlo z ní přinucení.

Zaklonil se a pozoroval ji. „Kde tě to bolí?“

Pustil Tessin obličej, sáhl pod kabát, prohlédl jí paže, ruce otočil dlaněmi nahoru. Okamžitě zahojil malou řeznou ránu, kterou tam našel, pak pokračoval. Sotva vnímala, že jí rukama přejíždí po žebrech a bocích, že jí vyhrnul šaty, aby zkontroloval holeně a kolena.

„Ještě někde?“ zeptal se a zvedl jí nohu, aby prohlédl chodidlo.

Tessa beze slova zavrtěla hlavou.

„Nemyslím, že předtím myslela svoje tělo, když říkala, že není v pohodě,“ vyjádřil se k situaci druhý Dědic, stále opřený o zed.

Theon se zastavil a rty se mu spojily do tenké čárky. Položil Tessinu nohu na zem a vzhlédl ke svému společníkovi. „Připrav věci k odjezdu, vyrazíme hned, jak to bude hotový. Řekni kněžce, ať za deset minut přijde. Buď nachystanej.“

Druhý kývnul na souhlas, odlepil se od zdi, ale u dveří zaváhal. „Seš si jistej, Theone? Pak už není cesty zpět.“

„Rozhodnutí padlo, Luko. Teď už plán měnit nemůžeme. Vyvolalo by to spoustu otázek a nežádoucí pozornosti,“ odpověděl Theon a pohledem se vrátil k Tesse. Ta sotva vnímala, co říkají. Zírala před sebe a prsty mačkala polštáře na gauči.

Dědic, zřejmě zmiňovaný Luka Mors, přikývl a opustil místnost. „Tesso, musíš se převlíknout,“ řekl Theon, když za ním zapadly dveře. Stoupl si a došel pro malou cestovní tašku, která ležela na stole. Vytáhl z ní balík oblečení a rozložil ho na gauč. Potom si k ní znovu klekl. „Tesso, podívej se na mě.“ Nechtěla cítit sílu dalšího přinucení, a tak k němu ztěžka zvedla oči. „Potřebuješ s převlíkáním pomoci?“

Zavrtěla hlavou.

„Vyjdu na dvě minuty ven a pak se vrátím,“ řekl a vstal. „Potvrď, že jsi rozuměla.“

„Rozumím, Pane,“ odpověděla měkce a přejela prsty po oblečení, které vedle ní leželo.

Theon neznatelně ztuhl. „Nejsme... Tohle není formální situace, Tesso.“

Ale ona na něj jen zírala a čekala, až odejde, aby se mohla převlíknout.

Po pár vteřinách místnost opustil.

Tessa se postavila na malátné nohy a kabát jí sklouzl z ramen. Vyndala paži z rukávu, stáhla si šaty přes boky a potom už je nechala spadnout na zem. Oblečená jen v tenkém spodním prádle sáhla po kupičce s oblečením. Čekalo tam na ni čisté spodní prádlo, černé legíny a černé tričko s dlouhým rukávem, oboje z asi nejměkčího materiálu, jaký kdy viděla. Začala se rychle oblékat a sotva si stihla přetáhnout triko přes hlavu, když se Theon vrátil do místnosti. Sebral ze země šaty, složil je a pak opatrně uložil zpátky do tašky. „Bude lepší, když si stáhneš vlasy, Tesso.“

„Nemám gumičku ani sponky,“ odpověděla tiše.

Theon prohledal boční kapsu tašky a podal jí gumičku. Na nic se neptala. Vyčesala si kudrnaté medové vlasy do vysokého culíku a zagumičkovala ho. Theon odnesl tašku ke dveřím a vrátil se k ní. Opatrně jí položil ruku na tvář. Při pohybu se zarazil, jako by čekal, že ucukne. „Já vím, že máš pocit, že nemáš na výběr, ale –“

„Ale nic. *Nemám*. Já jsem tohle nechtěla. Ty jsi to vybral za mě,“ přerušila ho Tessa.

Pohled mu ztvrdl. „Pro tenhle účel byl tvůj druh stvořen, Tesso. Sloužit Dedicům patří k tvojí podstatě. Kterýkoliv jiný fae by se na tvém místě cítil poctěný.“

„Tak si někoho z nich vyber! Vyber si kohokoliv, kdo tohle *chce*! Prosím!“ zvolala a bylo jí jedno, že žadoní.

Theon ji zkoumavě pozoroval a v čelisti mu cukal sval. Otevřel pusku, aby něco řekl, ale ozvalo se jemné zaklepání a do místnosti vstoupila žena. Byla oblečená do bílé průsvitné róby, která jí sahala až ke kotníkům. Na nohou měla zlaté sandále a nízko přes boky

zapnutý zlatý pásek. Spletené hnědé vlasy jí tvořily na hlavě korunku, kterou zdobily zlaté větvičky a šlahouny břechťanu. Z účesu jí vykukovaly podlouhlé uši. Kněžka.

„Bylo mi řečeno, že jste připraven udělit svému Zdroji první Znamení, náledníku Ariuského království,“ pronesla s poklonou.

„Prosím, The–“ Ale jméno se jí zaseklo na jazyku. Příchod kněžky zřejmě změnil situaci na formální.

Theon se na Tessu ještě okamžik díval, ale pak se otočil ke kněžce. „Ano, je to tak. Jsem připravený začít.“

Kněžka přikývla a přesunula se ke stolku. Tessa si poprvé všimla tácu, který na něm stál. Doteď byl zakrytý taškou. Tiše sledovala, jak kněžka slévá obsah tří lahviček do malé sklenice a skleněnou tyčinkou tekutinu míchá. Ta se zbarvila do azurově modré barvy a syčela. Ze skleničky se linul kouř. Theon stál s překříženýma rukama kus od ní a dával si záležet, aby se na ni nepodíval.

O chvíli později kněžka skleničku zvedla, vzala do ruky i malou černou dýku a otočila se čelem k nim. Na rtech se jí rozhostil příjemný úsměv a přistoupila k Tesse. „Bude lepší, když si sedneš.“

„Budu radši stát, děkuju,“ odpověděla Tessa a ruce, které měla svěšené okolo těla, sevřela v pěst.

Kněžka s očekáváním pohlédla na Theona. Ten udělal pár kroků a položil Tesse dlaň na bedra. „Sedni si, Tesso. Bude to nepříjemný.“

Druhou rukou ji chytil za rameno, jemně posadil na gauč a sedl si za ni. Působil strnule a Tessa si říkala proč. On Znamení dostat neměl. A navíc o celém procesu věděl mnohem víc než ona.

„Nejdřív vypiješ toto,“ řekla kněžka a podala jí syčící nápoj. „Musíš sklenici vyprázdnit do dna. Je to jako elixír, který jsi dostala předtím, ale mnohem silnější.“

„Dobře,“ odpověděla Tessa a opatrně si sklenici vzala. Byla teplejší, než čekala. „A co potom?“

Kněžka očima znovu vyhledala Theona.

„Pojďme se soustředit na první část a potom budeme řešit zbytek,“ řekl s rukou stále položenou na jejích zádech. Když Tessa nenaléhala, lehce na kněžku kývl.

„Theone St. Orcasi, následníku Ariuského království, stanul jste před kněžkou a žádáte o udělení prvního Znamení pro svůj Zdroj. Stvrzujete svou žádost?“

„Ano,“ odpověděl Theon pevně.

„Jste srozuměn s tím, že Zdroj se stává zcela a výhradně vaším? Přebíráte nad ním naprostou kontrolu. Jakmile bude Znamení uděleno, nelze již pouto, jež se začne vytvářet, zvrátit. Zanikne pouze v případě smrti jedné ze stran,“ pokračovala kněžka.

„Rozumím,“ odpověděl Theon.

Tessa si nemohla nevšimnout jejich nadřazenosti. Dva Dědicové o ní mluvili jako o majetku, který si on navíc přivlastňoval. Kněžka mu pokládala otázky týkající se její existence a ona jen tiše seděla, držela v rukou sklenici syčící modré tekutiny a zarývala kroutící se prsty na nohou do koberce.

„Jste srozuměn s tím, že pouto vás se Zdrojem spojuje ve všech ohledech, fyzicky, emocionálně i duševně, a umožňuje vám sdílet moc a život, jako byste tvořili jedinou bytost?“ zeptala se kněžka.

„Ano,“ odpověděl Theon a protáhl si prsty na druhé ruce.

„Nechť Achaz posvěti toto pouto a Arius udělí svou soud, je-li někdy zpretrháno,“ odcitovala kněžka. „Theone St. Orcasi, koho si volíte za svůj Zdroj?“

„Tessalyn Ausru.“

Když z Theonových rtů zaznělo její jméno, ucítila, jak jí hrdlem stoupají štávy.

„Nechť zvolená vypije elixír, aby otevřela cestu Znamení, jímž si ji pojmáte za svůj Zdroj.“

Kněžka pokynula Tesse, aby pila, a pohledem spočinula znovu na Theonovi. Ten s netečným výrazem přikývl. Tessa si přiložila sklenici ke rtům a snažila se nevdechnout dým, který se z ní linul. Nestihla ani zaznamenat sladkou chuť, okamžitě se jí zmocnil pocit, že jí hoří hrdlo, jak tekutinu polykala. Vytřeštila oči a snažila se dát sklenici pryč, ale Theon položil svou ruku přes její a přidržel ji na místě. Zachvátila ji panika a trhla hlavou dozadu. Tam už ale byla připravená Theonova druhá ruka a pevně ji držela, aby se nehýbala. Věděl, že se to stane.

Její oči se setkaly s jeho. Víc nepotřeboval. „*Pij, Tessalyn.*“ Přinutil ji, naklonil sklenici a ona polykala další a další doušky. Žaludek jí hořel a po tvářích stékaly slzy. Místnost se jí točila před očima, ale ona se sotva dokázala pohnout, jak ji Theon pevně držel.

Pak sklenici odložil. „Hodná holka, Tesso,“ zamumlal a setřel palcem kapku, která jí uvízla v koutku úst, a vmáčkl ji mezi její rty. „Lehni si, krásko.“

Sklouzl před ní na podlahu a pomohl jí zvednout nohy na gauč a položit se na bok. Podařilo se jí přitáhnout kolena k hrudníku a stočit se do klubíčka. Stálo ji to veškerou energii, kterou v sobě měla. „Bolí to,“ zalapala po dechu a po tváři jí stékaly další slzy.

„Já vím, ale to, co přijde teď, bude ještě horší.“

Jak mohlo být cokoliv horší než tohle? Tesse se chtělo zvracet, ale věděla, že by to cestou ven pálilo úplně stejně jako cestou dovnitř. Taky jí bylo jasné, že kdyby vyzvracela tuhle sklenici, donutili by ji vypít další.

„Máte minuty na to, abyste završil první Znamení, mladý Pane,“ oznámila kněžka. Stála za Theonem a podávala mu dýku. Tessa hrůzou vytřeštila oči.

„Přiveďte Luku,“ přikázal Theon a dýku si vzal.

Kněžka přešla místnost a Tessa přes hukot v hlavě slyšela, jak se otevírají dveře. Oči ale nespouštěla z Theona a dýky. Netušila, co se bude dít, ale věděla, že Theon nelhal. Tohle bude mnohem horší než to tonikum, kterým se před chvílí dávila.

Luka jí vešel do zorného pole a postavil se vedle ní. Tessa se roztrásla.

„Drž ji, Luko,“ přikázal Theon a přiložil si dýku k dlani. Lukovy velké ruce jí přistály na rameni a na boku, ale podívat se na ni nedokázal.

„Luko, prosím,“ žadonila, byl její poslední naděje. Neznala ho, ale pokud Theon nechtěl přestat, možná by jí dokázal pomoci Luka a zastavit ho. „Nenech ho pokračovat.“

„Je mi líto, maličká,“ řekl sotva slyšitelně.

Podívala se znovu na Theona. V dlani měl řeznou ránu a po paži mu stékala krev. Luka jí pustil rameno, chytil pravé zápěstí

a natáhl její paži k Theonovi. Ten ji uchopil zakrvácenou rukou a dýku přiložil k hřbetu Tessiny ruky. Ostří měla tmavé, jako by pohlcovala měkké světlo v místnosti.

Theon řízl hluboko a Tessa vykřikla. Přistoupila kněžka a pomocí krve, která z rány vytékala, nakreslila Znamení. Neuběhla ani minuta, zjevně to nedělala poprvé, a potom kývla na Theona a ustoupila.

Theon se podíval Tesse do očí. „Tessalyn Ausro, zvolil jsem si tě za svůj Zdroj a nezvratně tě k sobě připoutal. Tímto Znamením nechť se spojení stane fyzickým, nechť stále cítíme přítomnost druhého a toužíme po své blízkosti. *Má moc si tě nárokuje.*“

Poslední slova pronesl v jazyce, který neznala, ale její duše mu rozuměla. Theon odložil dýku, vzal si od Luky její zápěstí, pevně ho uchopil a přiložil svou krvácející ruku na místo, kde ji řízl, kde kněžka nakreslila znamení.

Tesse projela žilami pronikavá bolest, jak se jí krev pod kůži mísila s Theonovou. Nikdy nic podobného nezažila. Byla to agónie tak strašlivá, že si přála umřít. Jeho temná, chladná magie se do ní řinula a zaplavovala každý kout jejího těla i duše. Křičela a prohýbala se, ale Luka ji dál držel na gauči. Cítila, jako by jí v žilách kolovala sama smrt, znovu a znovu. *Bohové*, přála si, aby si ji prostě vzala. Theon ale přitiskl svou ruku ještě pevněji, nechtěl spojení přerušit. V jejím nitru začalo něco hučet, tlouct, snažilo se to povstat. Theon do ní ale pouštěl víc a víc své magie, dusil ji. Nemohla dýchat a ten pocit znala, což v ní vyvolalo ještě větší paniku.

Theon pevně svíral čelist a na čele mu vyrazily kapky potu. „Jen se tomu poddej, Tesso.“

Ona ale nevěděla, co tím myslí, a z hrdla se jí vydral další výkřik.

Potom se jí z kůže vynořilo vlákno z ryzího zlata a vznášelo se vzhůru, aby se spojilo s Theonovým, černým jako obsidián. Vlákna se do sebe namotávala, pevněji a pevněji, a ona měla pocit, jako by se jí stahovala okolo hrudníku. Zmítala se pod Lukou a lapala po dechu. Vidění jí začala zahalovat temnota a Tessa si myslela, že tohle je smrt. Theonova temná moc ji zabije. A ona smrt vítala.

Vítala cokoliv, co by jí na chvíli ulevilo. Laškovala se smrtí už roky. Možná že teď si ji konečně vezme.

Po chvíli, možná to byly jen vteřiny, ale jí připadalo, že musely uběhnout hodiny, ze struny, která z vláken vznikla, vyšel stříbrný záblesk a pak se uložila zpět do Theona a Tessy. Ucítla škubnutí v břiše a pod rukou lehké brnění, ale nedokázala se na to soustředit. Myslela jen na to, aby dostala do plic nějaký vzduch.

Luka z ní slezl a Theon se posadil na gauč. Přitáhl si Tessu do klína a přivinul si ji k hrudi, která se mu vypětím zvedala. Jeho blízkost jí udělala dobře a škubání v břiše vystřídal spokojené broukání. Bolelo ji celé tělo a hlava třestila, jako kdyby celou noc pila.

„Jsi v pořádku, krásko,“ zamumlal Theon, jako by si myslel, že ji dokáže utěšit. „Postarám se o tebe.“

Zdálo se, že si úlevou oddechl, jak ji držel a hladil po vlasech. Luka přinesl mokré hadřík a setřel jí z čela pot. Nedokázala plně pochopit, co se děje. Museli si myslet, že je příliš vyčerpaná na to, aby něco řešila. To byla pravda jen napůl.

„Víte, co očekávat v příštích hodinách a dnech, kdy si bude zvykat?“ zeptala se kněžka.

„Ano,“ odpověděl Theon.

Kněžka přistoupila a zvedla Tessinu pravou ruku. Tessa se pokusila podívat, ale Theon si ji přitiskl k hrudníku a nenechal ji. Když jí kněžka ruku zase pustila, vzal ji Theon do své.

„Znamení je na svém místě. Pokud by začala zvracet tonikum, nevadí, vaše magie se v ní už usadila. Vše potřebné jsem předala vašemu společníkovi a vysvětlila mu, co je třeba udělat,“ poznamenala kněžka a poodstoupila. „Potřebujete ode mě v tento večer ještě něco?“

„Ne,“ odpověděl Theon. „Jste propuštěna.“

Kněžka se poklonila a opustila místnost.

„Dojdi pro deku, Luko, třese se,“ řekl Theon, jakmile za ní zaklaply dveře. Za chvíli už ležela Tessa zabalená v přikrývce. Hlava jí stále třestila a místnost se jí před očima točila. Každý centimetr těla jí bolel, jako by se jí do kůže zarývaly tisíce střepů.

„Za jak dlouho myslíš, že ji budeme moct přemístit?“ zeptal se Luka a přitáhl si k nim židli. Jeho zrak spočinul na Tesse, pozorně ji sledoval.

„Nevím,“ odpověděl Theon. „Rád bych, aby se vyzvracela, abysme viděli, jaký účinky to na ni ještě bude mít.“

Tessa při zmínce o dalších účincích zakňourala. Co dalšího má ještě vydržet?

„Ššš,“ zašeptal znovu Theon a rukou ji hladil po zádech. „Jsem tu s tebou, Tesso.“ A o vteřinu později dodal: „Umyj jí ruku, Luko.“

Luka přikývl, vstal a vrátil se s vlhkou žínkou. Vzal její ruku z Theonovy dlaně a opatrně hadr přiložil. Tessa zasyčela a ruku mu vytrhla.

„Nech ho, Tesso,“ řekl Theon jemně a kývl na Luku, aby to zkusil znovu.

„Všechno mě bolí,“ zasípala, když jí Luka začal ránu znovu umývat. „Já vím.“

Tessa viděla, jak Luka střelil pohledem po Theonovi, ale v jeho výrazu se nevyznala. Když jí ruku dočistil, pokusila se na ni podívat, ale Theon jí v tom zase zabránil. „Ještě ne,“ řekl jemně a přitiskl si její hlavu zpátky na hrudník.

Místnost se zahalila do ticha a Tessa, stále opřená o Theona, nechala své oči, aby se zavřely. Tělo jako by se jí uvolňovalo do jeho náručí, což nebylo správné. To on jí tohle udělal. Neměla se o něho takhle opírat. Celé to bylo špatně.

„Uvidíme, jak zlá bude první vlna, a podle toho se rozhodneme,“ říkal Theon tiše. Přerušil tím její pokus zpracovat zmatek, který v sobě měla.

„A co když to bude tak špatný, že nebude moct cestovat?“ zeptal se Luka.

„Přesuneme se do domu ve městě. Tady nezůstaneme, všichni nás vidí a špioni si toho můžou zjistit až až.“

„Souhlas.“ Potom se Luka krátce odmlčel a dodal: „Jak zlý myslíš, že to bude?“

„Nevím,“ odpověděl Theon. „Bránila se. Mnohem víc, než jsem čekal.“

Nevěděla, co si o tom má myslet, protože proti tomu se bojovat nedalo.

Netušila, kolik času uběhlo, než to začalo. Bolest, kterou v těle cítila, už nepřipomínala mravenčení, ale byla jako pálení, které se z hřbetu ruku šířilo paží nahoru.

„Zrychluje se jí tep,“ zamumlal Luka.

„Vidím,“ slyšela Theona odpovědět. „Vezmi tu deku. Začíná jí být horko.“

Necítila horko. Navzdory tomu, že jí hořelo tělo, měla pocit, že mrzne. Vytřeštila oči, a když z ní sundali příkrývku, vrhla se vpřed. „Jsi v pořádku, Tesso,“ řekl Theon a pokusil se přitáhnout si ji zpátky k sobě.

Byla v pořádku? V pořádku rozhodně *nebyla*. A to všechno kvůli němu. Nebyla *v pořádku* jeho vinou.

Tessa ho odstrčila a sesunula se na zem. „Nesahej na mě,“ vydechla, a jen to dořekla, něco v jejím hrudníku nadskočilo a začalo v ní divoce vibrovat. Pak Tessinu pozornost upoutal hřbet ruky, v níž jí začalo pulzovat.

Znamení na její bledé kůži zářilo, jako by bylo vytetované černým inkoustem. Rozvířené linie se sbíhaly a uprostřed byly tři obrácené, vzájemně propojené trojúhelníky.

Ariuský symbol.

Ocejchoval ji.

Označil si ji jako majetek.

Přinutila se pohlédnout ze země zpátky na Theona.

„Tesso, pojd' sem,“ řekl a natáhl se po ní, ale ona se odsunula dál. Jen tak tak se jí nepodlomily ruce.

„Ne, nepřibližuj se,“ zachroptěla, ale to zřejmě dělat neměla. Struna, která ji s Theonem spojovala, v ní prudce škubla a ona zakňourala bolestí.

Theon si k ní klekl. Luka stál a vše opatrně pozoroval.

„Tesso,“ pokoušel se ji uklidnit Theon. „Pouto Zdroje si žádá, abysme byli jeden druhému blízko, hlavně teď. Když mi říkáš, abych se držel dál, nereaguje dobře. Pojd' sem.“

„Ne,“ zalapala po dechu a vykřikla, když jí tělem projelo další bolestivé škubnutí.

„Tesso,“ vyjel na ni Theon frustrovaně. „Čeká tě něco, co bude ještě horší než bolest, kterou cítíš teď. Pusť mě k sobě, ať ti s tím můžu pomoci.“

„Něrví na ni, Theone,“ vstoupil do toho Luka. „Víš, že bude trvat, než se s tím srovná. Potřebuje čas, aby přišla na to, jak se s tím vypořádá a jak to funguje. Vy oba.“

„Já si to uvědomuju, ale ona nemusí trpět,“ protestoval Theon. „Nechci, aby cítila bolest, když tomu dokážu zabránit.“

Luka chtěl ještě něco dodat, ale Tessu přepadla nevolnost tak silná, že se ve snaze nezvratet zhroutila na všechny čtyři.

„Podej lator,“ houkl Theon.

Luka už byl v pohybu a postavil k ní velkou mísu.

„Nebraň se tomu, maličká,“ řekl zasmušile a přehodil jí culík na záda. „Pusť to ven.“

Udělal krok dozadu a opřel se o zeď. Když to na Tessu zase přišlo, vzala si jeho radu k srdci. Zvracela do mísy, dávala se znovu a znovu. To, co z ní vyšlo, ale nebyla večere. Dokonce ani tonikum. Předpokládala, že její tělo už tohle všechno spálilo. Vypadalo to jako husté tmavé stíny a stříbrné chuchvalce světla. Vycházelo to z ní a pokaždé, když se vyzvracela, ochromila celé její tělo bolest, žaludek se jí kroutil a v hlavě bušilo. Sotva popadala dech a po tvářích se jí řinuly slzy. Ucítila, jak ji po zádech hladí ruka, a věděla, že Theon je zpátky u ní. Struna v její hrudi se při jeho doteku okamžitě uvolnila. Zvracela ale ještě několik minut. Když to konečně přešlo, schoulila se na podlaze s hlavou v Theonově klíně. Luka mu podal studený obklad a on ho přiložil Tesse na čelo, tvář a krk.

„Co to bylo?“ zašeptala konečně. Hrdlo měla ze všeho toho křiku a zvracení celé citlivé.

„Moje magie,“ odpověděl Theon. „Abych ti mohl udělit Znamení, musel jsem ti do žil vpustit trochu své surový moci, aby přemohla tvou vlastní magii a pak ji rozpoznala. Tvoje tělo se snaží vypořádá s tím, že v něm koluje má magie, a taky s poutem, který se začíná vytvářet.“

„Bude se to...“ zarazila se a polkla. „Bude se to opakovat?“